



ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ



ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» Διεύθυνση: Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11 361 Κωδικός έκδοσης 1156 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006 • ΕΤΟΣ 13ο • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 53

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Του Κώστα Τσιάμη

Η Αναζήτηση της Ιστορικής Αλήθειας και όχι μόνο...

Προσπαθώντας να καταγράψω το περιεχόμενο των εισηγήσεων των ομιλητών της ημερίδας για τα 100 χρόνια από το ολοκαύτωμα της Αγχιάλου η προσοχή μου επικεντρώθηκε σε κάποια συζήτηση μεταξύ των κ. Καργάκου, Καραθανάστη και Σαρρή σχετικά με τις απαράδεκτες και αντιεπιστημονικές λευκές σελίδες της Ιστορίας αναφερόμενοι στην ελληπτή πληροφόρηση έρευνα και αναφορά σχετικά με τα γεγονότα γύρω από τον ξεριζωμό του Ελληνισμού της Αν. Ρωμυλίας.

Θα έλεγα όμως πως και στην ζωή και την Ιστορία, ίσως όχι μόνο του τόπου μας, η Αλήθεια και η πραγματικότητα κρύβονται πολύ συχνά πίσω από την λέξη «τακτική». Η δε αλήθεια όχι μόνο η ιστορική, αλλα και γενικότερα, πολλές φορές κρύβεται και αδυνατούμε να ξεχωρίσουμε την αλήθεια εξαιτίας ακόμη και των δικών μας ιδεολογικών ή προσωπικών προκαταλήψεων που δεν μας επιτρέπουν να ξεχωρίσουμε το γεγονός από το σχόλιο ή να διακρίνουμε την πραγματικότητα από μια ήδη, ίσως, σπηλαία γνώμη εδραιωμένη κατάσταση ως πραγματικότητα.

Έτσι, η πραγματικότητα είναι ότι το 1906 άνθρωποι που κατοικούσαν σε μια πλούσια περιοχή όπως τα παράλια της Μαύρης θάλασσας εξαναγκάστηκαν σε φυγή και ξεριζώμο από τις εστίες τους μετά από γεγονότα βίας εναντίον τους. Η πολιτική λοιπόν τακτική λέει πως απλώς αυτοί οι άνθρωποι έγιναν πρόσφυγες και... τέλος. Καμμία αναφορά ούτε σε γεγονότα, αιτίες, αφορμές, (ποιός τους ανάγκασε να φύγουν, για ποιό λόγο, ποιές οι πολιτικές, κοινωνικές συνθήκες που ευνόησαν αυτή την εξέλιξη). Ο λόγος; οι πολιτικές συνθήκες δεν ευνοούν αντιπαράθεση με το γειτονικό κράτος ή δεν είναι επιθυμητό το ξύπνημα μίσους και αντιπαράθεσης. Και βέβαια συμφωνώ πως δεν μπορεί να είναι οδηγός στης διακρατικές σχέσεις και κυρίως στις σχέσεις των λαών μεταξύ τους γεγονότα που έγιναν στο ιστορικό παρελθόν και κάτω από συγκεκριμένες κάθε φορά πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες. Ένας πολιτικός λοιπόν, είναι κατανοητό και ίσως ορθό σαν τακτική να αποφέύγει να αναφέρεται σε γεγονότα διχασμού και μάλιστα του παρελθόντος δύναται επιθυμεί να πετύχει κάτι από κοινού με τον συνομιλητή του (διπλωματία δηλαδή). Όμως για έναν επιστήμονα ή για έναν άνθρωπο που αναζητά την ιστορική αλήθεια αυτό είναι απαράδεκτο.

Και στη ζωή όμως πολλές φορές ανάμεσα και στις παρέες μπορεί κάποιος να αναφέρεται σε

Συνεχεία στη σελ. 2



Έφυγε
από τη ζωή
ο τέως πρόεδρος
του Συλλόγου
των Αγχιαλίτων
της Αθήνας,
Θανάσης
Κιλμπασάνης,

σελ. 10

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΗ

«Δόξα
εν Υψίστοις
Θεώ
και επί γης
Ειρήνη
εν ανθρώποις
ευδοκία»



Ειρήνη

Του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΛΕΩΝ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

**Συμπατριώτισσες και συμπατριώτες,
Το διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου των Αγχιαλίτων της Αθήνας σας εύχεται ολόψυχα
Χρόνια Πολλά για τις Άγιες μέρες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς και το Νέο
Έτος 2007 να φέρει υγεία, ευτυχία και προκοπή σε σας και στις οικογένειές σας.**

Tο μήνυμα των ημερών της γέννησης του Θείου βρέφους μας δίνει την ευκαιρία να κάνουμε όλοι τον δικό μας απολογισμό και την αυτοκριτική μας για τον χρόνο που πέρασε αναβαπτιζόμενοι στις πανανθρώπινες αξίες αυτού του μηνύματος.

Η ΕΙΡΗΝΗ στον κόσμο μας δεν μπορεί να έρθει ως επιφοίτηση! Έρχεται μόνο όταν όλοι μας σκεφτούμαι ορθολογικά και τα οφέλη που προέρχονται από την παγκόσμια ηρεμία καθώς και την ισορροπία του εσωτερικού μας κόσμου. Η ευκαιρία αυτή δίνεται σε όλους και στον καθένα μας χωριστά, κάθε νέο έτος.

Ευκαιρία για καλύτερη ζωή, με περισσότερη υγεία και μεγαλύτερη προκοπή.

Εμείς οι Αγχιαλίτες, όπου κι αν βρισκόμαστε, στη Νέα Αγχιάλο, σε όλη την Ελλάδα ή στα ξένα, ένας πρέπει νάναι ο σκοπός μας. Να κάνουμε τον τόπο μας, τη γενέ-

θλια γη των γονιών μας, όσο καλύτερη μπορούμε, αναδεικνύοντας τον πολιτισμό και τις αξίες μας στους νεώτερους, δίνοντάς τους τα εφόδια για μεγαλύτερη πρόοδο, προσωπική, οικογενειακή και κοινωνική.

Σ' αυτό το πνεύμα κινείται και προχωράει μέχρι σήμερα ο σύλλογός μας. Είναι δίπλα στον απλό λαό της Νέας Αγχιάλου και πάντα αρωγός στους εκάστοτε διοικητικούς άρχοντες του τόπου μας, βαδίζοντας πλάι τους σε ό,τι αξιόλογο και προοδευτικό γίνεται στη Νέα Αγχιάλο.

Χωρίς μιζέρια, μικροπρέπειες και αντιπαραθέσεις, αποδεικνύοντας έμπρακτα την αγάπη μας για τον τόπο των προγόνων μας.

Η νέα διοίκηση του δήμου που προήλθε από τις εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου πρέπει να θεωρεί δεδομένη τη στήριξή μας σε ό,τι σωστό γίνεται για την πρόοδο της Νέας Αγχιάλου.

Επίσης δεδομένο πρέπει να θεω-

ΑΣ ΔΟΥΜΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ
ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ
ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ
ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΑΣ

ρεί την καλόπιστη πάντα κριτική που θα ασκείται μέσα από την εφημερίδα μας για ενέργειες που γίνονται ή πρόκειται να πραγματοποιηθούν και που εμείς δεν θα συμφωνούμε.

Πρέπει να τονιστεί ότι η κριτική μας αυτή θα γίνεται με προτάσεις τεκμεριωμένες που θα ακούγονται και θα αξιολογούνται αναλόγως από την κοινή γνώμη της Αγχιάλου.

Με όλα αυτά, επιθυμούμε το Νέο Έτος 2007 να γίνει απαρχή μιας νέας λογικής για τη διακυβέρνηση του δήμου μας, με τη δική μας αρωγή στις ουσιαστικές αποφάσεις του δημοτικού συμβουλίου, αφουγκραζόμενοι πάντα την κοινή γνώμη των ανθρώπων που ζουν και εργάζονται στη Νέα Αγχιάλο.

Ας γυρίσουμε, λοιπόν, την πλάτη σε κάθε αναχρονιστικό και ας δούμε με τα μάτια της ψυχής μας, ανοίγοντάς την διάπλατα στην κοινωνική ευημερία και την πολιτιστική πρόοδο του τόπου μας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δημοτικά Σελ. 2, Τράπεζα αίματος του Δήμου Νέας Αγχιάλου Σελ. 3, Γενική εικόνα της Παλαιάς Αγχιάλου Σελ. 4-5, Βιβλιοπαρουσίαση Σελ. 4, Ιατρολογοτεχνικά Σελ. 5, Νομαρχιακές και Δημοτικές Εκλογές Μαγνησίας Σελ. 6, Συνεργασία Πανεπιστημίου Αθηνών με τον Σύλλογο μας, Περί... λάθους Σελ. 7, Η Αγχιάλος κατά την αρχαία και βυζαντινή εποχή Σελ. 8, Τοπικές Αθλητικές Αναμνήσεις Σελ. 9, Αθανάσιος Κιλμπασάνης, Τούλα Μπουρτζή Σελ. 10-11, Κίνηση του Ληξιαρχείου, Ιστορικές Αναμνήσεις Σελ. 11, Απονομή βραβείων, Κοπή βασιλόπιτας του Συλλόγου μας, Χριστουγεννιάτικες Συνταγές Σελ. 12

[Δημοτικά]

Συνέχεια από τη σελ. 1

κάποιο βιβλίο, κινηματογραφική ταινία, θεατρική παράσταση ή και σε κάποιο γεγονός με απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς και σε δεύτερη ανάγνωση των λόγων του να διαπιστώσουμε ότι οι χαρακτηρισμοί αυτοί αναφέρονται στην κακή γνώμη του απόμου αυτού για τον συγγραφέα, τον σκηνοθέτη π.χ. σαν άτομο και όχι στο έργο του, το συγκεκριμένο βιβλίο. Συχνά μάλιστα δεν το έχει καν διαβάσει και παρασυρόμενος (ή και όχι αν πρόκειται για θηλημένη τακτική) από την γνώμη του αυτή για συγκεκριμένα άτομα δημιουργεί άποψη για κάτι για το οποίο δεν έχει ιδία γνώση.

Πολλές φορές σε συζητήσεις τύπου καφενείο η αλήθεια ή η κριτική για κάποιο γεγονός δεν βασίζεται στην πραγματικότητα ή σε κάτι το οποίο γνωρίζουμε από πρώτο χέρι αλλά σε λεγόμενα τρίτου απόμου που το άκουσε από κάποιο τέταρτο κ.ο.κ.

Φυσικά δεν λέω πως κάθε καθημερινή μας κουβέντα με τους φίλους μας, το γείτονά μας, το συνάδελφό μας στην εργασία μας πρέπει να είναι σε αυστηρά ακαδημαϊκά πλαίσια αλλά ότι πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί κυρίως σε αυτές τις συζητήσεις που γίνονται δημόσια από ειδικούς, σε τηλεοράσεις, ραδιόφωνα, εφημερίδες ή με άρθρα που φέρουν και την υπογραφή του συντάκτη τους και αναφέρονται σε ζητήματα σοβαρότερα από ένα βιβλίο ή μια κιν. ταινία. Κυρίως θα πρέπει να αναζητούμε αν ο όλος συλλογισμός βασίζεται σε γεγονότα που είναι αναμφισβήτητα διαφορετικά η υποκειμενική αλήθεια του ενός κινδυνεύει να γίνει αμάστητα κοινή πίστη των πολλών, και η απλή γνώμη, γεγονός.

Η πετυχημένη και ως προς το περιεχόμενο ημερίδα του συλλόγου μας ήταν μόνο η αφορμή γι' αυτές τις σκέψεις εξαιτίας του ελεύθερου των λόγων που ειπώθηκαν, πέρα από τις εισηγήσεις των ομιλητών που έλαβαν μέρος. Το χάρος των πληροφοριών που δεχόμαστε από παντού και με κάθε μέσο (τηλεόραση, ραδιόφωνο, εφημερίδες, Internet) κάνουν σήμερα περισσότερο από ποτέ την αναζήτηση της αλήθειας και των πραγματικών γεγονότων δυσκολότερη. Και το διαχωρισμό του γεγονότος από το σχόλιο όχι πάντα εφικτό. Για τον ελεύθερα σκεπτόμενο όμως άνθρωπο και κυρίως τον επιστήμονα αυτή η αναζήτηση πρέπει να είναι ένας συνεχής αγώνας αν θέλουμε να διαμορφώνουμε και όχι να μας διαμορφώνουν.

Σας περιμένουμε και φέτος στον φλόγο χώρο της ταξέρνας Αφροδίτη στον ετήσιο χόρο του συλλόγου μας και σας ευχόμαστε εκ μέρους της συντακτικής ομάδας της εφημερίδας και του Δ.Σ. του συλλόγουμας

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!

ΚΟΜΒΟΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Επιτακτική κρίνεται η ανάγκη για την κατασκευή ισόπεδου κόμβου στη δυτική είσοδο της Νέας Αγχιάλου στη συμβολή της με την Εθνική οδό Βόλου Μικροθηβών. Για την κατασκευή αυτού του κόμβου υπάρχει ετοιμη μελέτη, η οποία έχει συνταχθεί από τη Δ.Ε.Σ.Ε. Περιφέρειας Θεσσαλίας. Ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου κ. Ηλίας Καραπατάκης επισκέφτηκε προσφάτως το Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. όπου είχε διαδοχικές συναντήσεις με τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παραγοντες προκειμένου να δρομολογηθεί η εξεύρεση χρηματοδότησης, καθώς όπως χαρακτηριστικά επεσήμανε «το συγκεκριμένο έργο θεωρείται πρώτης προτεραιότητας για την πόλη της Νέας Αγχιάλου. Το συγκεκριμένο τμήμα της Εθνικής οδού Βόλου Μικροθηβών είναι μεγάλης κυκλοφορίας, καθώς πέραν της συνηθισμένης κίνησης, κινούνται σε αυτό οχήματα και αγροτικά αυτοκίνητα των κατοίκων της περιοχής από και προς την κτηματική περιφέρεια του Δήμου, στρατιωτικά αυτοκίνητα και λεωφορεία μεταφοράς προσωπικού προς την 111 Π.Μ. και ιδιωτικής χρήσεως αυτοκίνητα και τουριστικά λεωφορεία προς το πολιτικό Αεροδρόμιο της Νέας Αγχιάλου. Οι κίνδυνοι πρόκλησης αποχήματος στο προαναφέρομενο σημείο της Εθνικής οδού είναι μεγάλη αφού διέρχεται ουσιαστικά μέσα από κατοικημένη περιοχή, ενώ στο πρόσφατο παρελθόν έχουν συμβεί πολλά θανατηφόρα τροχαία αποχήματα Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου, όπως τονίζεται και στο σχετικό υπόμνημα προς το Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. έχει υποβάλλει από ετών ανάλογο αίτημα και στη Δ.Ε.Σ.Ε. ενώ έχει συνταχθεί η μελέτη για την κατασκευή του έργου και τα τοπογραφικά διαγράμματα που απαιτούνται για την κατασκευή του ισόπεδου κόμβου. Ο ενδεικτικός προϋπολογισμός φτάνει τις 350.000». Ο κ. Καραπατάκης αναφέρομενος στην αναγκαίότητα της κατασκευής του ισόπεδου κόμβου τόνισε πως «το Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. θα πρέπει άμεσα να προχωρήσει στην έγκριση της χρηματοδότησης, διότι το έργο κρίνεται κατεπείγον και απολύτου προτεραιότητας τόσο για τους κατοίκους της περιοχής, όσο και εκείνους που κινούνται επι της Εθνικής οδού Βόλου Μικροθηβών». Ο κ. Καραπατάκης κατά τη συνάντηση του με τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες του Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ., υπέβαλε και αίτημα για την ποτοθέτηση δυο φωτεινών σηματοδοτών εντός της πόλης, καθώς τα υπάρχοντα φανάρια θα σταματήσουν να λειτουργούν λόγω των πεζοδρομίσεων.

Κ.Η.Φ.Η. Ν. Αγχιάλου

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα των Ηλικιωμένων, η Δ.Α.Τ.Ε του Δήμου Νέας Αγχιάλου, πραγματοποίησε εκδήλωση την Δευτέρα 2 Οκτωβρίου 2006 στο Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων (Κ.Η.Φ.Η.) στην Νέα Αγχιάλο. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν ο Δήμαρχος της Νέας Αγχιάλου κ. Ηλίας Καραπατάκης και ο Πρόεδρος της Δ.Α.Τ.Ε. και υπεύθυνος του

προγράμματος Κ.Η.Φ.Η. κ. Χαράλαμπος Βέργας. Όπως δήλωσε ο Δήμαρχος κ. Ηλίας Καραπατάκης «τα γηρατειά είναι η εποχή της δύσης της ζωής του ανθρώπου. Ο ηλικιωμένος άνθρωπος κοιτάζει προς τα πίσω να θυμηθεί όλες τις λεπτομέρειες της ζωής του και να κάνει τον απολογισμό του. Ένα μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι ηλικιωμένοι και που είναι ίσως το πιο σοβαρό, είναι

η μελαγχολία και το αίσθημα εγκατάλειψης από το περιβάλλον τους. Εμείς, σαν Δήμος, προσπαθούμε να τους κάνουμε να ιώσουν καλύτερα μέσα από τα προγράμματα πάνω από όλα ανθρωπιάς και συμπόνιας, όπως το πρόγραμμα του Κ.Η.Φ.Η. και το πρόγραμμα Βοήθεια Στο Σπίτι, όπου οι ηλικιωμένοι εκτός από φροντίδα βρίσκουν συμπαράσταση, εξυπηρέτηση, ανθρωπιά. Προσπαθούμε να βοηθήσουμε τους μεγάλους ανθρώπους, να βρισκόμαστε κοντά τους όταν το χρειάζονται και να τους προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Σ' αυτό βέβαια συμβάλλει και το προσωπικό των προγραμμάτων που εργάζονται με σύνεση και υπευθυνότητα και με την καθοδήγηση του Προέδρου τους και υπεύθυνου των Προγραμμάτων κ. Χαράλαμπου Βέργα».

Στη συνέχεια ο Δήμαρχος και ο κ. Βέργας συνομίλησαν με τους παραβρισκόμενους για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν και τους προσφέρθηκαν εδέσματα και αναψυκτικά, προσφορά του Δήμου.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Την Τρίτη 29 Σεπτεμβρίου 2006 η Δημοτική Βιβλιοθήκη Νέας Αγχιάλου «Κώστας Βάρναλης» δέχθηκε την επίσκεψη των 12 μαθητών της 3ης τάξης του «Ευγένιου» 1ου Δημοτικού Σχολείου Νέας Αγχιάλου συνοδεύμενων από τη δασκάλα τους κυρία Γραβάνη Άννα. Οι μικροί μαθητές, στα πλαίσια του προγράμματος της Ευέλικτης Ζώνης, εξοικείωθηκαν με το χώρο της βιβλιοθήκης και έκαναν πλήθος ερωτήσεων σχετικά με τον αριθμό και το είδος των βιβλίων που υπάρχουν. Επιπροσθέτως πληροφορήθηκαν για την πρόελευση και τον τρόπο ταξινόμησή τους. Επίσης καταπούτηκαν για τους όρους που διέπουν τη λειτουργία της: τι χρειάζεται για να γίνει κάποιος μέλος, ποια βιβλία μπορούν να δανειστούν, πόσα και για πόσο διάστημα, καθώς και για την δυνατότητα μελέτης στο χώρο της βιβλιοθήκης. Τέλος ενημερώθηκαν για τα σχέδια δημιουργίας ηλεκτρονικής βιβλιοθήκης και την έκδοση βιβλίου με τις εργασίες των παιδιών από την εκδήλωση για την Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου που έγινε στις 2 Απριλίου 2006. Οπως δήλωσε η Πρόεδρος της Δημοτικής Βιβλιοθήκης κυρία Τσάμη Μαρία «Στο μέλλον θα υπάρχουν και άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις γιατί η Βιβλιοθήκη έχει εμπλουτιστεί και εκσυγχρονίστεί έτσι ώστε να αποτελεί πόλο έλξης για άτομα όλων των ηλικιών».

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

«ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΚΕΡΑΜΙΚΗ»

Ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου ανακοινώνει ότι θα λειτουργήσει και φέτος το τμήμα ΚΕΡΑΜΙΚΗ. Η διάρκεια των μαθημάτων θα είναι 50 ώρες. Παρακαλούμε οι ενδιαφερόμενοι να δηλώσουν συμμετοχή καθημερινά από τις 9.00 π.μ. - 14.00 μ.μ. στα γραφεία του Πολιτιστικού Οργανισμού (κτίριο ΔΑΤΕ) μέχρι τις 13 Νοεμβρίου 2006. Τα μαθήματα θα είναι δωρεάν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΤΕΙΡΩΣΗΣ ΑΔΕΣΠΟΤΩΝ ΖΩΩΝ

Πρόγραμμα επήσιας διάρκειας σε συνεργασία με το Δήμο Νέας Αγχιάλου προκειμένου να καταγραφούν και να στειρωθούν τα αδέσποτα μικρά ζώα της περιοχής του Δήμου, επιδιώκει να εφαρμόσει η Εταιρεία Π

[Δημοτικά]

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΝΕΟΣ ΤΥΠΟΣ» 19/11/2006

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΕΠΑΝΕΚΛΕΓΕΝΤΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ Κ ΗΛΙΑ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗ



1. Η επανεκλογή σας με ένα καλό ποσοστό από την πρώτη Κυριακή και αντιπάλους δύο συνδυασμούς, που πιστεύεται ότι οφείλεται;

Καταρχάς είναι μια ηθική δικαίωση τόσο για μένα προσωπικό όσο και για τους συνεργάτες μου. Ως δημοτική αρχή πείσαμε τους δημότες μας ότι αυτό που πάνω από όλα μας ενδιαφέρει είναι η ανάπτυξη του Δήμου Νέας Αγχιάλου, για το λόγο του συνδυασμός μας υπερψηφίστηκε. Από την αρχή είχαμε πει ότι θα είμαστε μαζί με όλους τους δημότες, αυτό πρεσβεύει και την προηγούμενη τετραετία και το κάναμε πράξη και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε και τα τέσσερα επόμενα χρόνια.

Αναγνώρισαν το έργο μας το οποίο επιτελέσαμε αυτά τα χρόνια και μας εμπιστεύτηκαν για μια ακόμη 4ετία για να τελειώσουμε τα έργα που δρομολογήσαμε με εξασφαλισμένες χρηματοδοτήσεις και για να πρωθήσουμε νέα έργα που θα φέρουν ανάπτυξη στο Δήμο μας.

Το αποτέλεσμα των εκλογών ήταν αναμενόμενο για μας και για τους περισσότερους δημότες μας γιατί απλά είμαστε μια δημοτική αρχή κοινής αποδοχής, χωρίς κομματικές δεσμεύσεις, με στελέχη από όλο το πολιτικό φάσμα. Τις ανάγκες του Δήμου μας σε έργα (νερό, πλατεία κ.τ.λ.), τις θέσαμε στον κόσμο σαν όραμα όλων των δημοτών και οι προσπάθειες που έγιναν για την υλοποίηση αυτού του οράματος παρά τα εμπόδια που υπήρχαν, είχαν απήχηση στους δημότες μας, υπήρξαν πολλές συζητήσεις για αυτά τα προβλήματα και υπήρχε μια αίσθηση συμμετοχής στο εγχείρημα αυτό από αφάνταστα πολλές πλευρές. Πήγαμε με μεγάλη αυτοπεποθηση στις εκλογές γιατί πιστεύαμε στις δυνάμεις μας, στις ικανότητές μας, στην εμπειρία μας, στην εντιμότητά μας και στο πείσμα που μας διακατείχε ότι τίποτε δεν αφήνουμε στην τύχη του, εργαζόμαστε σκληρά και ότι η απέναντι πλευρά δεν καταλάβαινε ότι ασχολούνταν με το πώς να μας διαβάλει και να μας κατηγορήσει προκειμένου να μην παραχθεί έργο για να μπορέσει και πάλι να επανέλθει στη διοίκηση του Δήμου. Άλλα όμως δεν εξέ-

λαβαν σοβαρά υπόψη τους το ότι ο Δήμος μας είναι σχετικά μικρός και όλοι γνωριζόμαστε και ο κόσμος συντάσσεται αργά ή γρήγορα με τις δυνάμεις της ενότητας απέναντι στα καυτά και επείγοντα προβλήματα του Δήμου που ζητούν τη λύση τους και τιμωρούν αυτούς που επιζητούν για ίδιο όφελος, την διαίρεση και την αντιπαλότητα μεταξύ των δημοτών. Οι δημότες μας, μας χάρισαν την όχι γιατί σε μια ημέρα ενστρέστηκαν τις απόψεις μας, αλλά γιατί τους άγγιξε το πολύ απλό μήνυμά μας για την σημασία της κοινής δράσης. Ακόμη και πολίτες που δεν μας ψήφισαν αναγνώριζαν τον εαυτό τους μέσα σε ένα ευρύ τοπικό κοινωνικό ρεύμα (χώρο) με τις αείεντες που εμείς διαμορφώσαμε ξέροντας ότι δεν είχαμε σαν στόχο να μπούμε στα χωράφια τους για να τους πάρουμε λίγα μέτρα γης, αλλά για να τους τσιγκλίσουμε προκειμένου να αγωνιστούμε όλοι μαζί για την ανάπτυξη του τόπου μας.

2. Οι στόχοι της 4ετίας άμεσοι και μακροπρόθεσμοι.

Με πίστη και με όραμα θα εφαρμόσουμε το πρόγραμμά μας. Αυτό που με λεπτομέρεια συζητήσαμε με τους δημότες μας στην διάρκεια της προεκλογικής περιόδου και το οποίο επικυρώθηκε πανηγυρικά στις εκλογές της 15ης Οκτωβρίου. Μεστη προτεραιότητα αποτελεί η αποπεράτωση όλων των έργων που δρομολογήσαμε με εξασφαλισμένες χρηματοδοτήσεις, είτε από το πρόγραμμα ΘΗΣΕΑΣ και το Γ' ΚΠΣ είτε από χρήματα του Δήμου ή της Δ.Ε.Υ.Α. (παιδικός σταθμούς, δημοτικά καταστήματα, εξωτερικό δίκτυο ύδρευσης, αντικατάσταση εσωτερικού δίκτυου ύδρευσης Νέας Αγχιάλου καθώς και των οικισμών, κατασκευή αγωγών ομβρίων υδάτων, ανάπλαση κεντρικής πλατείας και πεζοδρόμηση οδού Ελληνικής Αεροπορίας κ.τ.λ.). Τους μακροπρόθεσμους στόχους τους αναφέρουμε στο πρόγραμμά μας (επέκταση λιμενοβραχίονα, ανέγερση πολιτιστικού κέντρου, Μουσείου, Σταδίου, Κλειστού Γυμναστηρίου, αξιοποίηση παραλιακού μετώπου, φυσικό αέριο, ανάδειξη αρχαιοτήτων κ.τ.λ.). Δεν ανα-

φέρθηκα στην προμελέτη Βιολογικού Καθαρισμού και αποχέτευσης η οποία υλοποιείται άμεσα από το πρόγραμμα ΘΗΣΕΑΣ με διαδημοτική συνεργασία του Δήμου μας με την ΔΕΥΑ του Βόλου, προϋπολογισμού 150.000. Το έργο θα ενταχθεί στο Δ'ΚΠΣ και θα αποτελέσει το σημαντικότερο έργο αυτής της 4ετίας μας προκειμένου να αναπτυχθεί τουριστικά ο Δήμος μας. Με την επίλυση των προβλημάτων που έχουν σχέση με τις υποδομές του Δήμου μας (ύδρευση και αποχέτευση), σε συνδυασμό με την ανάπλαση του κεντρικού ιστού της Νέας Αγχιάλου, θα μπορούμε πλέον να μιλάμε για πραγματική περαιτέρω ανάπτυξη της περιοχής μας.

Φυσικά και θα συνεχίσουμε να διοικούμε το Δήμο με διαφάνεια, αξιοποιησία και εντιμότητα. Προτεραιότητα θα χουν τα έργα κοινής αφέλειας και η εξυπηρέτηση του πολίτη, θα στηρίζουμε τους αγρότες μας, θα μεριμνούμε για τη δημοτική περιουσία και θα πρωθυμέμε αθλητικές και πολιτιστικές δραστηριότητες για την ψυχαγωγία των δημοτών μας.

3. Θα ζητήσετε συνεργασία από τις μειοψηφίες ώστε να πρωθηθούν άμεσα θέματα και έργα του Δήμου;

Πιστεύουμε στη συνεχή διαβούλευση με τις μειοψηφίες του δημοτικού συμβουλίου διότι μόνο με την συνεργασία όλων μπορούμε να επιτύχουμε τα μεγάλα οφέλη για το Δήμο και τους δημότες μας. Δεν διεκδικούμε το αλάθητο και δεν θα προσπαθήσουμε να οικειοποιηθούμε τα πάντα. Εμείς θα φτιάχνουμε συνεχώς γέφυρες συνεργασίας με τους συμβούλους των μειοψηφιών για το καλό του τόπου και αν τυχόν δεν βρίσκουμε από κάποιους ανταπόκριση, ας αναλάβουν τις ευθύνες τους.

4. Πιστεύετε ότι αυτή η τετραετία είναι πιο δύσκολη όσον αφορά το έργο του Δήμου;

Πιστεύουμε ότι είναι πιο εύκολη διότι πλέον αποκτήσαμε μεγάλη εμπειρία στην επίλυση των προβλημάτων του Δήμου, ασχολούμαστε με την τοπική αυτοδιοίκηση πολλά χρόνια, έχουμε δρομολογήσει τα κυριότερα έργα

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΜΕ ΟΔΗΓΟ ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΑΣ ΚΑΝΟΥΜΕ ΑΥΤΕΣ
ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗ ΝΕΑ
ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ. ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ
ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.
ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

που είναι απαραίτητα για την ανάπτυξη του Δήμου μας και με την μεγάλη αποδοχή και υποστήριξη του κόσμου, θα μπορέσουμε να είμαστε ακόμη πιο αποτελεσματικοί στο έργο μας.

5. Η αισιολόγηση των μελών της Δημοτικής ομάδας σε αξιώματα θα γίνει με βάση τις ψήφους ως είθισται ή θα λάβετε υπόψη σας και άλλα προσόντα;

Οι συνεργάτες μου, εκλεγμένοι και μη, είναι ικανοί και άξιοι και αυτοί που εκλέχτηκαν δεν διακατέχονται από υπέρμετρη φιλοδοξία για τίτλους και αξιώματα και θα στηρίξουν την υλοποίηση του προγράμματος του συνδυασμού μας όποια και αν είναι η θέση ευθύνης που θα αναλάβουν προκειμένου να υπηρετήσουν το καλό του τόπου. Εμείς την προηγούμενη 4ετία δώσαμε θέσεις ευθύνης σε συμβούλους που δεν ήταν πρώτοι σε σταυρούς καθώς επίσης υπήρξαν και σύμβουλοι που ήταν πρώτοι σε σταυρούς αλλά δεν ανέλαβαν κανένα αξίωμα και παρόλα αυτά βοήθησαν πάρα πολύ στο Δήμο. Κριτήριο είναι φυσικά και οι ψήφοι που λαμβάνει στις εκλογές ο κάθε υποψήφιος, αλλά θα πρέπει να αξιολογούνται και άλλα προσόντα όπως η γνώση, η εμπειρία και ο χρόνος που μπορεί να διαθέτει κάποιος για ενασχόλησή του με τα κοινά. Οι δημότες αυτό που θέλουν και από κει κρινόμαστε όλοι μας, είναι να είμαστε κοντά του και να αντιμετωπίζονται τα προβλήματά του άμεσα, αποτελεσματικά και με τις λιγότερες δαπάνες, χωρίς εκπτώσεις στην ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών.

ΔΗΜΟΣ & ΜΑΖΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

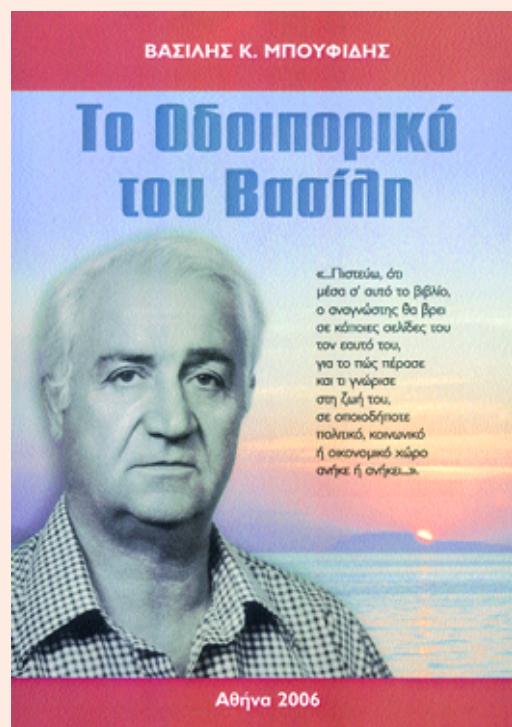
Ο θεσμός της εθελοντικής αιμοδοσίας έχει καθιερωθεί και στη χώρα μας.

Οι ανάγκες σε αίμα είναι πολύ μεγάλες (περίπου 600.000 φιάλες κάθε χρόνο), που δυστυχώς δεν καλύπτονται και βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να εισάγουμε αίμα από Ελβετία πράγμα που δεν μας τιμά σαν χώρα και είναι μερικά ασύμφορα.

Η προσφορά αίματος μόνο σε έκτακτη ώρα για να σώσουμε τον συγγενή ή τον φύλο μας, δεν λύνει το πρόβλημα. Θα μενεί πάντα το άγχος και στους συγγενείς και στο προσωπικό της Αιμοδοσίας «πως θα βρούμε τώρα αίμα»;

Μόνο η εθελοντική και συστηματική προσφορά αίματος από όλους μας, έτσι ώστε να υπάρχει καθημερινή εισροή αίματος θα μας δώσει ασφάλεια γ

[Βιβλιοπαρουσίαση]



ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ «Το Οδοιπορικό του Βασίλη»

Ο συμπατριώτης μας και τέως αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας, Γεωπόνος Βασίλης Μπουφίδης, επανέρχεται στην επικαιρότητα με την κυκλοφορία του νέου του βιβλίου με τίτλο «Το Οδοιπορικό του Βασίλη». Το πόνημά του αυτό αποτελεί μία καταγραφή των σημαντικότερων γεγονότων της ως τώρα πορείας του πολυγραφότατου και δραστήριου συμπατριώτη μας.

Παράλληλα, όμως, όπως και ο συγγραφέας τονίζει, μέσα σ' αυτό το βιβλίο, ο αναγνώστης θα βρει σε κάποιες σελίδες του τον εαυτό του, για το πώς πέρασε και τι γνώρισε στη ζωή του, σε οποιοδήποτε πολιτικό, κοινωνικό ή οικονομικό χώρο ανήκε ή ανήκε.

Αξίζει να τονίσουμε πώς το βιβλίο του κ. Μπουφίδη διατίθεται δωρεάν και εφόσον ζητηθεί θα διατεθεί από τον Σύλλογό μας.

Διάθεση Βιβλίου: Βασίλης Μπουφίδης
Κωνσταντινούπολεως 87
Αγ. Ανάργυροι, Τ.Κ. 13561
Τηλ.: 210-2611164

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΗΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η κα Χουσιάδα Καλλιρόη προσέφερε ένα πίνακα ζωγραφικής στον εκθεσιακό χώρο του κτιρίου της Δημοτικής Αναπτυξιακής Τουριστικής Επιχείρησης του Δήμου Νέας Αγχιάλου. Την ευχαριστούμε θερμά για την ευγενή προσφορά της.

Με εκτίμηση
**Ο Πρόεδρος της Δ.Α.Τ.Ε.
Βέργας Χαράλαμπος**

**Πληροφορίες: ΒΕΡΓΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΤΗΛ.: 24280-78181, 24280-78181
e-mail: date97@otenet.gr**

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστώ τον κύριο Σταντζούρη Πασχάλη του Παναγώτη, Πρόεδρο του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου, για την συμπαράσταση και το ενδιαφέρον του με τον ερχομό των Ιερεών και ης χωρώδιας από την Πομόρια, Παλαιά Αγχιάλο, Βουλγαρίας.

Έδειξε πραγματικός πατριώτης.

**ΕΥΑΝΘΙΑ ΒΙΓΚΛΑ - ΘΕΟΧΑΡΑΚΗ
ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ 7 - Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΣ
Τ.Κ. 37 400 ΤΗΛ. 24280 764 58**

[Ιστορικά]

Γενική εικόνα της

Είπαμε ότι, η κύρια ασχολία των Αγχιαλιτών ήνταν η ασχολία τους με τις αλυκές για το αλάτι και κατά δεύτερη βαθμίδα ασχολίας ήταν η Γεωργία και η Αλιεία. Η Αγχιάλος φημίζονταν για το κρασί και το αλάτι, η Μεσέβρεια για τα δέντρα και τα φρούτα και η Σωζόπολη για τα καΐκια και τα ψάρια.

Οι αλυκές ήνταν κρατικές και βρίσκονταν κάτι στη θάλασσα, που εκεί σχηματίζονταν μια μεγάλη ανοιχτή λίμνη με θαλασσινό νερό.

Κάθε Αγχιαλίτης, είχε εκεί ένα δικό μέρος, δικήτ αλυκή, που έβγαζε αλάτι. Συνήθως πέρναν από καμιά δεκαριά κομμάτια αλυκές ο ένας. Άλλοι πέρναν 30 ή και 50 κομμάτια. Οι αλυκές ήνταν στενόμακρες προς το τετράγωνο, ήντας σχεδόν μισό στρέμμα η κάθε μια και τις γιοιμίζαμε με θαλασσινό νερό από ένα μέρος, που ήνταν κοντά στη λίμνη και το λέγαμε τηγάνι.

Το τηγάνι, ήνταν στο κεφαλάρι από τις αλυκές, ήνταν στενόμακρο και τροφοδοτούσε το θαλασσινό νερό σε κάθε αλυκή. Εάν κατέβαινε η στάθμη του νερού της λίμνης, τότες δούλευε ο «κελεβέζης» που ήταν μια μεγάλη φτερωτή ρόδα, που έριχνε νερό από ντη θάλασσα μες ντη λίμνη.

Το νερό στη λίμνη ήνταν πιο χαμηλά από το τηγάνι και για να πάει το νερό από ντη λίμνη στο τηγάνι, το ανεβάζαμε με ξύλινα δοχεία που τα λέγαμε «λαγούτα».

Τα λαγούτα τα στερεώναμε σε έναν ξύλινο τρίποδα και με ένα μεγάλο ξύλο που το είχαμε σα μοχλό κάναμε τραμπάλα και το νερό μόλις γιόμοιζε το λαγούτο από ντη λίμνη το ανεβάζαμε στο τηγάνι και το χύναμε εκεί. Κάθε λαγούτο έπαιρνε καμιά δεκαριά οκάδες νερού.

Άμα γιόμιζε το τηγάνι με θαλασσινό νερό από ντη λίμνη, τα αφήναμε καναδύο μέρες για να ψηθεί από ντη ήλιο και μετά είχαμε καναλάκια με πορτάκια και διοχετεύαμε το νερό σε κάθε αλυκή. Η αλυκή γέμιζε καμιά δεκαριά πόντους νερού.

Το νερό αυτό της αλυκής, μετά από λίγες μέρες σιγά σιγά εξατμίζονταν και έπιανε ποπάνια το τηγάνι από αλάτι και έπρεπε κάθε βδομάδα να την σπάμε ντη τοπία για να γιένεται καλύτερη η εξάτμιση του νερού. Συνήθως αυτή το τηγάνι έπιανε στις άκρες. Είχαμε ένα εργαλείο που το λέγαμε σύρτη και σιγά σιγά σπάζαμε ντη τοπία και τα «γανίδια» (κομμάτια αλάτι) κάθουντας στον πάτο.

Όταν εξατμίζόταν το νερό, μαζεύαμε το αλάτι με μια τσουγκράνα και το κάναμε μικρά σωρουδάκια μες στην αλυκή. Τα σωρουδάκια αυτά τα φορτώναμε σε καρότσια και το βγάζαμε έξω σε ένα μέρος για να περάσεται η πόστα (ναυλωμένο από το κράτος κάρρο) να το πάρεται.

Άμα είχε καλόν καιρό, κάναμε τρύγο κάθε 20 μέρες. Κάθε νοικοκύρης είχε το δικό του μέρος συγκέντρωσης του αλατιού.

Η όλη διαχείριση του αλατιού, ελέγχονταν από το Βουλγαρικό κράτος. Ήνταν δηλαδή κάτι σα μονοπώλιο.

Πριν αγοραστεί το αλάτι από το κράτος, περνούσε στο κρατικό υπάλληλος, που ντη λέγαμε «κολτού» και μας

έλεγχε την ποιότητα του αλατιού. Εάν το αλάτι δεν ήνταν καθαρό, τότε ο «κολτού» έβαζε κόκκινη σημαία και έπρεπε το αλάτι να το ξαναρίζεται στην αλυκή και να το μαζέψεται στο επόμενο στάδιο καθαρό.

Άμα το αλάτι ήνταν καλό και καθαρό, τότε γιοιμίζαμε μεγάλα τρίχινα τσουβάλια, που μας έδινε η Υπηρεσία και τα αφήναμε ανοικτά για να τα παραλάβει ο «κολτού».

Οι κολτούδες ειδοποιούσαν καναδύο μέρες πιο μπροστά στις αύριο θα πάρεται η πόστα αλάτι από ντη «κατζικλαμά» ή από ντη Γκιόνι (ονομασίες περιοχής).

Το κράτος έπερνε το αλάτι από ντη κάθε νοικοκύρη και πολύτιμον ήταν το σακί (κάθε σακί είχε 44 οκάδες).

Κανένας δεν είχε δικαίωμα να πάρεται αλάτι για να το σπίτι της για να πουλήσει ο ίδιος. Το αλάτι το αγοράζαμε όλοι από τα κρατικά μαγαζιά, τους «μαγαζάδες» (μεγάλες κρατικές αποθήκες). Υπήρχε κρατική Υπηρεσία που στη συνέχεια το πουλούσε.

Βέβαια εμείς στην Ελληνες, κλέβαμε κρυφά από κομάτια αλάτι και το βάζαμε μες στις «λαϊνες» (πήλινα δοχεία) που πίναμε νερό όταν δουλεύαμε στις αλυκές και το

πηγαίναμε στο σπίτι μας για τις ανάγκες μας. Πολλές φορές οι κολτούδες κάναν στραβά μάτια. Άμα όμως σ' έπιανε ο «κολτού», τότες πλήρωνες μεγάλο πρόστιμο.

Το αλάτι, το κουβαλούσαν με κάρα στις κρατικές αποθήκες. Για το κουβάλιμα με τα κάρα, το κράτος έκανε δημιοπρασία και το αναλάμβαναν οι καρουστιστέρες. Το αλάτι, είχε μεγάλη αξία, γιατί η Αγχιάλος τροφοδοτούσε όλη ντη Βουλγαρία με αλάτι, αλλά και γιατί στην Αγχιάλο γίνονταν πολύ μεγάλη κατανάλωση, αφού είχε μεγάλες και πολλές επιχειρήσεις παστώματος των ψαριών που τροφοδοτούσαν όλη ντη Βουλγαρία. Επίσης θέλαμε πολύ αλάτη επειδής κάναμε και πολλά τουρσιά που τα πολούσαμε σ' όλη ντη Βουλγαρία.

Σκουμπριά επίσης κάναμε πολλά «μελόπαστα». Αυτά, αφού τα καθαρίζαμε τα εντόσθια, τα βάζαμε λίγο αλάτι και τα αφήναμε καναδύο μέρες μες στα καλάθια για να στραγγίσουν και να φύγουν τα αίματα. Μετά τα ρίχναμε μέσα σε πήλινα δοχεία ή και σε βαρελόπλα με άλμη.

Η εργασία στις αλυκές, άρχιζε το πρωί στις 6 και τελείωνε το βράδι με δυο ώρες διακοπή το μεσημέρι. Το μεροκάματο είχε 5 γρόσια. Άλλοι δούλευαν μεροκάματο και άλλοι δούλευαν για ντη πάρτη τους και πουλούσαν τ' αλάτη στο κράτος με το τσουβάλι (ι). Απ' αλάτη, είχε κάθε Αγχιαλίτης καλό και σίγουρο έσοδο.

Μια μεγάλη επίσης πηγή εσόδων, ήνταν και η αλιεία. Το περισσότερο ψάρι που πιάναμε ήνταν περαστικό. Ντο χειμό κατέβαιναν τα ψάρια από ντη Μαύρη θάλασσα για το Αιγαίο. Η μεγάλη φούρια ήνταν για 15 με 20 μέρες και τα πιάναμε στο πέρασμα. Το ίδιο γίνονταν και στο γύρισμα από το Αιγαίο προς τα πάνω, που γύρναγαν τον Αύγουστο ξανά στη Μαύρη θάλασσα για να γεννήσουν.

Τα ψάρια δεν περνούσαν στα βαθειά νερά που ήνταν στο κέντρο της Μαύρης θάλασσας, αλλά πάγαιναν κοντά στην ακροθαλασσιά, σχεδόν γιαλό γιαλό.

</div

Γράφει ο Στέλιος Περικλή Λασκαράκης

Παλαιάς Αγχιάλου

Σ' αυτό το φύλλο δημοσιεύεται η ενότητα 3



Από τις περίφημες αλυκές της Παλαιάς Αγχιάλου. Όρθιος στη μέση ο Μιχαήλος Κατσικάρης. Όρθιος Πίσω από το καρότσι ο Στέργιος Αντώνης. Ισως να κρατούν και οι δύο από οικογένειες που επέστρεψαν στην παλιά πατρίδα, μετά τις συμφορές στην Ελλάδα (φωτ. του 1938, φωτ. αρχείο Γ. Διονυσίου).

Κρήτη(η) και που σε κάποιο ταξίδι(ι) έμεινε στην Αγχιάλο και παντρεύτηκε ντη γιαγιά μου ντη Φωτά. Κάθε ψαράς, είχε δικό του πόστο που έριχνε τα πλεμάτια του (τα δίχτυα του) και τα πόστα αυτά τα λέγαμε «πόχες». Τα πλεμάτια τα φτιάναμε με χοντρό σπάγκο, που ντο βάφαμε λίγο προς το πρασινογάλανο και μ' αυτόν ντο σπάγκο επίσης τα μερεμετίζαμε κάθε τόσο, με τις «σαΐτες».

Το πάστωμα γίνονταν όταν τα ψάρια κατέβαιναν για το Αιγαίο, γιατί τότες ήντας παχιά, ενώ όταν γυρίζανε από το Αιγαίο ήντας αδύνατα και τότες τα ψάρια αυτά τα κάναμε τσίρους (λιαστά). Από τότες λέμε ότι αυτός αδυνάτισε πολύ και έγινε σα «τσίρος».

Τους τσίρους, τους δέναμε με σπάγκο απ' ντη νουρά, τους κάναμε βουρλίες (αρμάθες) και αφού τα βουτούσαμε λιγάκι(ι) στην θολόσταχτη με αλμυρόνερο, και τ' αφήναμε λίγο να ψηθούν, τα κρεμούσαμε στον ήλιο για να στεγνώσουν και για να ξεραθούν.

Για πάστωμα διαλέγαμε τα σκουμπριά και τους μεγάλους κέφαλους, που τους λέγαμε «πατσιούς» ενώ τους μικρούς κέφαλους που ήντας μέχρι 100 δράμια τα λέγαμε «λάρια».

Σκουμπριά επίσης κάναμε πολλά «μελόπαστα». Αυτά, αφού τα καθαρίζαμε τα εντόσθια, τα βάζαμε λίγο αλάτι και τα αφήναμε καναδού μέρες μες στα καλάθια για να στραγγίσουν και να φύγουν τα αίματα. Μετά τα ρίχναμε μέσα σε πήλινα δοχεία ή και σε βαρελόπλα με αλμη.

Άμα περνούσαν καμιά δεκαριά μέρες ήντας έτοιμα για φάγωμα και επειδής δεν ήντας πολύ ψημένα στο αλάτι και δεν ήντας αλμυρά τα λέγαμε μελόπαστα.

Κάναμε και πολλά καπνιστά και τα κρεμούσαν οι νυκοκυραίοι σε βουρλίες στο υπόγειο για ντο χειμώνα.

Τα παστατζίδικα, που τα λέγαμε «μπαλουξίδ(ι)κα» ήντας πολλά μαγαζά και όλα κάτ στην θάλασσα. Εκεί δούλευε μπόλικος κόσμος και σχεδόν όλο ντο χρόνο. Τροφοδοτούσαν με παστό ψάρι όλη ντη Βουλγαρία. Γενικά η ζωή στην παλιά Αγχιάλο ήταν καλή.

Οι περισσότεροι σχεδόν, είχαμε τα χωραφάκια μας, είχαμε τ' αμπέλι μας, τις αλυκές μας, τις κότες μας και τις μισέρες μας (τις γαλοπούλες), οι περισσότεροι είχαμε κατσίκες, είχαμε ντο μπέτσο μας, ντο κηπάκο μας.

Φροντίζαμε πιονωρίς να έχουμε τις κουμπάνιες μας και ντο χειμώνα δεν μας έλειπε σχεδόν τίποτες. Ντο χειμώνα, που η δουλιά έκοβε και τα χιόνια και οι

βροχές ήντας σε μεγάλ(η) διάρκεια, τότες είχαμε και τις περισσότερες γιορτές. Οι μεγάλες γιορτές άρχιζαν με τα Χριστούγεννα και τέλειωναν μετά τα Φώτα, του Άι Γιαννιού.

Λίγο πριν του Χριστού, άρχιζαν οι προετοιμασίες για τις γιορτές. Τότες άρχιζε να μυρίζεται γιορτές.

Όλες οι νοικοκυρές, άρχιζαν το άσπρισμα των τοίχων και το καθάρισμα των σπιτιών και του γύρω χώρου Άρχιζε η προετοιμασία των κουραμπιέδων, των μελομακάρων, των κουλουριών και των μπακλαβάδων Δεν υπήρχε σπίτι(ι), που ντο μη ασχολήθει μ' αυτά γιατί οι Αγχιαλίτες δεν καταλάβαιναν αλλοιώς Χριστούγεννα και ΑιΒασιλιού.

Δεν υπήρχε νοικοκυρόσπιτο χωρίς να σφάξεται ντο μπέτσο που όλο ντο χρόνο ντο ταΐζε για να θρέψει καλά για να μεγαλώσεται μέχρι του Χριστού.

Θα φτιάναμε τους ντολμάδες με ξυνό λάχανο. Θα σφάζαμε ντη μισίρα (γαλοπούλα) και καναδού κόττες. Ποιβραδύς της Πρωτοχορονιάς θα κόβαμε την Βασιλόπιττα και μετά θα τρώγαμε. Βασιλόπιτες κάναμε δυο, ντη μια ντη κόβαμε ποιβραδύς του Άι Βασιλιού και ντη άλλη ντη κόβαμε ανήμερα.

Με μεγάλη ανυπομονησία θα ψάχναμε να βρούμε ποιος κέρδισε (βρήκε) ντο «παρά».

Συνήθως ο παράς ήντας ένα νόμισμα μιας στουτίνγκας ή και ένα γρόσι. Όποιος έβρισκε ντο παρά θα ήταν ο τυχερός της χρονιάς και ντο παρά ντο βάζαμε μετά στο εικόνισμα.

Το τραπέζι(ι) του ΑιΒασιλιού, δεν το σκόναμε αλάτι το αφήναμε όλο το βράδυ(υ) με τά φαγητά όπως ήταν για να έρτο παπούς ο ΑιΒασίλης να φάει.

Δω, θα σε πω και ένα περιστατικό. Μια οικογένεια, άφσε το τραπέζι ντη νύχτα για να έρτο ο παπούς Αϊ Βασίλης να φάει.

Το βράδη, μπήκε ένας σκύλος μέσα και άρχισε να τρώει τα φαγητά και να κάνεται φασαρία.

Άκσανε ντο θόρυβο πο πάν που κοιμόντουσαν οι νυκοκυραίοι και πηλογήθηκαν: Φάγε και πατσά παπού Αϊ Βασίλη, πάρε και μπακλαβά.

Το πρωί, που κατέβκαν κάτ, είδαν το σκορποχώρ που είχε κάνεται ο σκύλος και είπαν: Μπρε πολύ πεινασμένος ήταν ο παπούς ο Άι Βασίλης, όλα τάβαλε χέρι.

Στο επόμενο τεύχος της εφημερίδας μας, θα συνεχίστε η καταγραφή.

[Ιατρολογοτεχνικά]



Γράφει ο Παύλος
Κ. Τούτουζας,
Διευθυντής
ΕΛ.Ι.ΚΑΡ.

Πίεση και κύηση

ΧΑΜΟΣ ΣΤΟ ΠΗΛΙΟ! Αμέτρητοι οι προσκεκλημένοι, πλούσια τα δώρα στον γάμο του Πηλέα και της Θέτιδας, της ωραιότερης Νεράιδας... Εκεί ο Απόλλων, οι τρεις Μοίρες με τραγούδια, μελίφθογγοι και οι εννέα Μούσες, όλες αδελφές, που έσυραν και τον χορό... Ακούς; Εννέα κόρες έκανε η Μημοσύνη... Σταμάτα, λοιπόν, τις φοβίες και τους στεναγμούς με το παιδί. Είσαι έγκυος τριών μηνών, η καρδιά σου είναι γερή, φυσιολογική η πίεση, όλα βαίνουν ομαλά.

– Ναι, αλλά ο γιατρός μου είπε να κάνω τακτικά μια εξέταση των ούρων για λεύκωμα και άλλα, να μετράω την πίεση μου, τόσα πολλά μπορεί η κύηση να εμφανίσει...

– Σιγά, καλέ μαμά, νέα και ωραία, η δική μου η μαμά έκανε επτά και η γειτόνισσά της η κυραΗρακλεία εννέα, όσα και η Μημοσύνη. Δεν έπαθαν τίποτα και εσύ το ίδιο, θα είσαι πιο όμορφη με το παιδί. Ο γιατρός καλά κάνει και σκέπτεται τις κακοπιές, δίνει προληπτικές οδηγίες για την έγκαιρη διάγνωση και αντιμετώπιση υπερτάσεως κατά την εγκυμοσύνη. Αυτό καμία φορά συμβαίνει σε πρωτότοκη γυναίκα, όπως του λόγου σου, αλλά σε ηλικία άνω των 35 ετών ή μικρή κάτω των 20, σε πολύτοκες και κυρίως σε όσες έχουν από καιρό αυξημένη πίεση και νόσο των νεφρών ή σε εκείνες που έχουν στην οικογένειά τους υπερτασικά και διαβητικά άτομα ή με ιστορικό προεκλαμψίας...

– Από αυτά σε μένα δεν υπάρχει τίποτα... Όμως μου λέει να κάνω και πλήρη αιματολογικό έλεγχο, ιδιαίτερα του ουρικού οξέως, να μετράω το σωματικό μου βάρος τακτικά, επειδή δεν πρέπει να αυξάνεται πολύ γρήγορα, π.χ. πάνω από δύο κιλά την εβδομάδα, γιατί αυτό θα οφελείται σε συγκράτηση υγρών που εκδηλώνεται με πρήξιμο στα πόδια.

– Εκείνος κάνει τη δουλειά του, κι εσύ βαδίζεις το δρόμο της ζωής με την ευλογία του Θεού και των ανθρώπων. Είπαμε ότι η πρόληψη γίνεται για σπάνιες επιπλοκές, οι οποίες, για να συμπληρώσω το «μάθημα», παραπρούνται επίσης, εάν ο πατέρας και η μητέρα ανήκουν σε διαφορετική φυλή, όταν έχεις δίδυμα ή παχυσαρκία ή σε λήψη αντισυλληπτικών.

– Εσύ δεν είσαι γυναικολόγος, πού ξέρεις όλα αυτά για την υπέρταση της κύησης;

– Μεθαύριο, 8 Μαρτίου, είναι η Ημέρα της Γυναικάς. Είναι βέβαια και το ΕΛ.Ι.ΚΑΡ. με το περιοδικό του «Στους Ρυθμούς της Καρδιάς» που μας ενημερώνει. Βλέπεις, με την εγκυμοσύνη μπορεί να γίνει κατακράτηση νατρίου και ύδατος και να αυξηθεί η ευαισθησία του οργανισμού σε διάφορες ορμόνες, όπως η βαζοπρεσίνη και άλλες ουσίες. Έτσι αυξάνεται η πίεση.

– Υπάρχει κανένας απλός τρόπος για να δούμε αν παρουσιάσω πίεση κατά το υπόλοιπο διάστημα της εγκυμοσύνης;

– Είναι η «δοκιμασία θέσεων», η οποία όμως γίνεται αργότερα, μεταξύ 28ης και 32ης εβδομάδας. Η έγκυος έκαπλωνε στο αριστερό πλάι και μετράς την πίεση. Στη συνέχεια γυρίζει σε ύππια θέση και εμπάτη από 5 λεπτά έξαντετράς την πίεση. Εάν το αποτέλεσμα είναι περίπου το ίδιο, τότε η δοκιμασία είναι αρνητική και προβλέπεται φυσιολογική πίεση μέχρι το τέλος της εγκυμοσύνης, ενώ, εάν στην ύππια θέση η πίεση βρεθεί ψηλότερη τουλάχι

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Τα τελικά αποτελέσματα των νομαρχιακών εκλογών 2006

Εγγεγραμμένοι: 177.445, Ψήφισαν: 116.524, Συμμετοχή: 65,67%
Έγκριψαν: 109.756, Άκυρα/Λευκά: 6.768, Έδρες: 37

Τελικά Αποτελέσματα 2006

Υποψήφιος	Α' ΚΥΡΙΑΚΗ			Β' ΚΥΡΙΑΚΗ			Σύνολο Εδρών
	Ψήφοι	%	Έδρες	Ψήφοι	%	Έδρες	
Παπατόλιας Απόστολος του Ιωάννη	44.240	34,81	7	58.502	53,30	16	23
Πρίντζος Ιωάννης του Γεωργίου	50.499	39,73	8	51.254	46,70	2	10
Κοκκίνης Αθανάσιος (Σάκης) του Μιχαήλ	17.469	13,74	2				2
Νάνος Απόστολος του Γεωργίου	11.888	9,35	2				2
Δελημήτρος Κωνσταντίνος του Ευαγγέλου	2.998	2,36	0				0



Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας συγχαίρει το νομάρχη Απόστολο Παπατόλια του Ιωάννη για την εκλογή του, καθώς και όλους τους εκλεγέντας νομαρχιακούς συμβούλους συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης. Τους ευχόμαστε καλό και παραγωγικό έργο για την προκοπή και την εξέλιξη του τόπου μας.

ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Τα τελικά αποτελέσματα των δημοτικών εκλογών 2006

Εγγεγραμμένοι: 5.446, Ψήφισαν: 4.522, Συμμετοχή: 83,03%,
Έγκριψαν: 4.248, Άκυρα/Λευκά: 274, Έδρες: 17

Τελικά Αποτελέσματα 2006

Υποψήφιος	Α' ΚΥΡΙΑΚΗ		
	Ψήφοι	%	Έδρες
Καραπατάκης Ηλίας του Κωνσταντίνου	2.035	47,90	10
Κρίκου Ευαγγελία του Κωνσταντίνου	1.278	30,08	4
Διαμαντένιας Θεολόγος του Ευαγγέλου	935	22,01	3



Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας συγχαίρει τον δήμαρχο Ηλία Καραπατάκη για την επανεκλογή του, καθώς και όλους τους εκλεγέντας δημοτικούς συμβούλους συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης. Τους ευχόμαστε καλή και γόνιμη τετραετή θητεία για το καλό της Νέας Αγχιάλου, με την υπόσχεση και δέσμευση ότι ο Σύλλογός μας θα είναι αρωγός σε ό,τι καλό αποφασίζουν.

ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Τα επίσημα αναλυτικά αποτελέσματα των Δημοτικών Εκλογών στις 15-10-2006

Δήμος/Κοιν.	Δήμαρχος	%	Έδρες	Δήμος/Κοιν.	Δήμαρχος	%	Έδρες		
Α' Κυρ.	Αγριάς (ΜΑΓ)	Παπαευθυμίου Θωμάς του Κωνσταντίνου	55,46	10	Α' Κυρ.	Κεραμίδιου (ΜΑΓ)	Κυριαζής Βασιλείος του Δημητρίου	48,19	6
Α' Κυρ.	Αισωνίας (ΜΑΓ)	Καντόλας Δημήτριος του Ιωάννη	70,44	9	Α' Κυρ.	Μακρινίτσης (ΜΑΓ)	Κερασώπητης Ιωάννης του Γεωργίου	44,26	6
Β' Κυρ.	Αλμυρού (ΜΑΓ)	Χατζηκυριάκος Ευάγγελος του Ιωάννη	53,89	9	Α' Κυρ.	Μουρεσίου (ΜΑΓ)	Λεβέντης Κωνσταντίνος του Σωκράτη	50,64	8
Β' Κυρ.	Αλοννήσου (ΜΑΓ)	Βλάικος Παναγιώτης του Αποστόλου	64,71	5	Α' Κυρ.	Νέας Αγχιάλου (ΜΑΓ)	Καραπατάκης Ηλίας του Κωνσταντίνου	47,90	10
Α' Κυρ.	Ανάβρας (ΜΑΓ)	Τσουκαλάς Δημήτριος	57,09	6	Β' Κυρ.	Νέας Ιωνίας (ΜΑΓ)	Μαβίδης Παύλος του Ανδρέα	58,73	11
Β' Κυρ.	Αργαλαστής (ΜΑΓ)	Γαϊτανάς Μιλτιάδης του Αριστείδη	53,66	5	Α' Κυρ.	Πορταριάς (ΜΑΓ)	Κοντορίζος Βασιλείος του Ιωάννου	63,76	8
Α' Κυρ.	Αρτέμιδας (ΜΑΓ)	Αλεξόπουλος Δημήτριος του Γεωργίου	61,65	8	Α' Κυρ.	Πτελεού (ΜΑΓ)	Παπαστεργίου Πανταζής του Στεφάνου	52,94	8
Α' Κυρ.	Αφετών (ΜΑΓ)	Κουτσοφλίνης Θεόδωρος του Γεωργίου	43,77	8	Α' Κυρ.	Σηπιάδος (ΜΑΓ)	Βακούλας Σταμάτιος του Χρυσοστόμου	51,56	8
Α' Κυρ.	Βόλου (ΜΑΓ)	Βούλγαρης Αλέξανδρος του Ευαγγέλου	43,35	20	Α' Κυρ.	Σκιάδου (ΜΑΓ)	Πλωμαρίτης Νικόλαος του Κυριάκου	49,71	10
Β' Κυρ.	Ζαγοράς (ΜΑΓ)	Τσαπράζη-Μανίνη Αφροδίτη του Αναστασίου	52,77	5	Α' Κυρ.	Σκοπέλου (ΜΑΓ)	Βασιλούδης Χρήστος του Νικολάου	41,12	8
Α' Κυρ.	Ιωλκού (ΜΑΓ)	Μουτσινάς Παρίστης (Πάρις) του Ιωάννη	45,76	8	Β' Κυρ.	Σούρπης (ΜΑΓ)	Καραγκιόζης Κωνσταντίνος του Ιωάννη	51,11	5
Β' Κυρ.	Κάρλας (ΜΑΓ)	Παπαδήμος Αθανάσιος του Ιωάννη	53,74	8	Α' Κυρ.	Τρικερίου (ΜΑΓ)	Φορτούντας Νικόλαος του Βασιλείου	57,66	6
				Β' Κυρ.	Φερών (ΜΑΓ)	Κανάρης Κωνσταντίνος του Τριανταφύλλου	50,01	6	

ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Τα επίσημα αναλυτικά αποτελέσματα των Δημοτικών Εκλογών στις 15-10-2006

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΟΛΙΤΩΝ ΠΟΣΟΣΤΟ: 47,90%		ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ-ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ ΠΟΣΟΣΤΟ: 30,08%		ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΠΟΣΟΣΤΟ: 22,02%	
1. Μπογιατζή-Παπαγεωργίου Στυλιανή του Θεολόγου	384	2. Τοκαλής Νικόλαος του Πασχάλη	255	1. Κρίκου Ευαγγελία του Κωνσταντίνου	233
2. Στάνιος Νικόλαος του Αγησιλάου	221	3. Δημόπουλος Παύλος του Αγησιλάου	199	2. Κεραμίδιος Βασιλείος του Δημητρίου	48,19
3. Ερρινάκης Κωνσταντίνος του Θωμά	189	4. Χολέβας Ηλίας του Βασιλείου	187	3. Μακρινίτσης Μακρινίτσης του Ηλία	44,26
5. Στάνιος Θεοχάρης του Δρακούλη	187	6. Στατήρας Κωνσταντίνος του Χαραλάμπους	187	4. Λεβέντης Κωνσταντίνος του Σωκράτη	50,64
7. Στατήρας Χαραλάμπους του Κωνσταντίνου	180	8. Τοσάμης Ευθύμιος του Γεωργίου	170	5. Νέας Αγχιάλου Νέας Αγχιάλου του Δημητρίου	47,90
9. Βέργος Χαραλάμπους του Κωνσταντίνου	170	10. Κοκκίνης Αθανάσιος του Γεωργίου	162	6. Καραγεωργίου Αφροδίτη του Δημητρίου	47,90
10. Κολώνης Κωνσταντίνος του Γεωργίου	159	11. Λύτρα Βασιλική του Χρήστου	159	7. Καπράλου Βασιλική του Ιωάννη	47,90
11. Τσιάμη Μαρία του Ιωάννη	145	12. Σταμάτη-Σαματά Ολυμπία του Δημητρίου	141	8. Ζαρίφης Αθανάσιος του Βασιλείου	47,90
13. Λάζογλου Παναγιώτης του Ζώτη	131	13. Βαμβακάς Δημήτριος του Κωνσταντίνου	108	9. Καραβέλας Ηλίας του Αθανασίου	47,90
14. Κόπανος Αριστείδης του Κλεομένη</					



ΕΘΝΙΚΟ
ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

του Πανεπιστημίου Αθηνών

με το Σύλλογο των Αγχιαλιτών της Αθήνας



Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας «Αγχιάλος» στα πλαίσια της ερευνητικής του δραστηριότητας ανέθεσε σε έναν αναγνωρισμένου κύρους επιστημονικό φορέα, το Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής (Ε.Ε.Ε.Π.) του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ) την εκπόνηση μελέτη με θέμα «Ελλάδα Βουλγαρία : Από την πτώση των διαχωριστικών μέχρι σήμερα.

Ποίημα του παραγωγού Μπένου Γεωργίου του Κων/νου

Πόθος μου μ' ένα στήχο
να σε γλυκούμησω
μόνο με δυο σειρές να σ' ομορφοστολίσω
με φλογερό επίλογο να σε δαφνοσφραγίσω.

Να δείξω πόσο σ' αγαπώ
το έβαλα αυτοσκοπό
ένα ποίημα να γράψω
τις χάρες σου να περιγράψω.

Αν το κατάφερα αυτό
στο είναι μου κρυμμένο φυλαχτό
παγιδευμένος στη δουλειά μου
έσφιγγα σένα νοερά μέσα στην αγκαλιά μου.

Αχελώ μου σε λατρεύω
όπου αλλού και αν βρεθώ
την αγγάλη σου γυρευά
μεσ' αυτή ν' αναστηθώ.

Μοναδική σ' εργατική ζωντάνια
η φήμη σου αγγίζει τα ουράνια
πως να μη νιώθουμε αγήνη περηφάνεια
σ' αξίζουν, Αχελώ μου, δάφνινα στεφάνια.

Η πρόδοσης το όραμά σου
η ποιότης του κρασιού το καύχημά σου
το εργατικό φρόντιμά σου
το πιο φίνο άρωμά σου.

Γοητευτική σαν προίκα
τα ωραία σου κορίτσια
λυγερόκοσμα αγόρια
κάτω κάθε στενοχώρια.

Πρόσδευσες και προοδεύεις
στην αύξηση του πληθυσμού οδεύεις
αν συμπιέσουμε λιγάκια τη διχόνοια
θα λαλήσουν αίδονια.

Πατριώτισσες, πατριώτες
ας φερθούμε σαν ιππότες
το μέλλον απαιτεί ομόνοια
κάτω η επιπόλαια διχόνοια.

Πάν' απ' όλα η Αχελώ μας
ο μοναδικός ακοπός μας
ας ηχεί αυτό σ' αυτιά μας
στο μυαλό και στην καρδιά μας.

Αυτή μας η παληκαρία
θεμελιώδης προσφορά
που θ' αναβλύζει απ' τις καρδιές μας
απ' τις γόνιμες ευχές μας.

Στην ιστορία σου μια παλιά τραγωδία
πάλεψες άνισα με την ελονοσία
έχασε άπειρα παιδιά σου
μα κυριάρχησε η αρχοντική σου.

Τον τόπο καλλιέργησες
με κόπους με μεράκια
ποτέ δεν υποχώρησες
μπροστά τα πολλά φαρμάκια.

Αινιγματικές οι τελευταίες δεκαετίες
συγκεχυμένες οι αιτίες
δεν σε φροντίσαμε όσο ξέζεις
δεξιές ανοχή μη μας κακίζεις.

Ένα να 'ναι τ' όνειρό μας
η πρόσδοση της Αχελώς μας
μυαλό καθάριο αγήνη καρδιά
μελλοντική μας παληκαρία.

Αχελώ μας, Αχελώ μας
συ μεγάλο όνειρό μας
της περιοχής κορώνα
Αχελώ μας συ αιώνια.

Μια αποτίμηση των διμερών σχέσεων στην εποχή της παγκοσμιοποίησης». Στόχος του προγράμματος είναι η ανάλυση των σχέσεων των δύο χωρών σε τομείς όπως η οικονομία και η εκπαίδευση και, συναφώς, η ανάδειξη της επιδρασής τους στο ελληνικό στοιχείο της Βουλγαρίας. Η έμφαση βρίσκεται όχι μόνο στον ιδιαίτερη πατρίδα μας.

Την επιστημονική επίβλεψη της μελέτης έχει ο Καθηγητής Οικονομικών και Ευρωπαϊκών Σχέσεων του ΕΚΠΑ Πάνος Καζάκος. Τα αποτελέσματα της έρευνας να δημοσιοποιηθούν σε ειδική έκδοση, την επιμέλεια της οποίας έχει ο Σύλλογος μας, καθώς και σε ημερίδα που θα διοργανωθεί από κοινού με το Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Για περισσότερες πληροφορίες: Χρήστος Τριαντόπουλος (chtriant@pspa.uoa.gr)
Εργαστήριο Ευρωπαϊκής Ενοποίησης και Πολιτικής (<http://eeep.pspa.uoa.gr>)

Περί...

Του Στέλιου Περικλή Λασκαράκη



Περί... λάθους

Σχεδόν πάντα, ασυναίσθητο το ξεκίνημά του

Τις περισσότερες φορές, μπαίνει εύκολα στη ζωή μας, αρκεί να δεχθούμε επιπόλαια το ερέθισμά του. Αρκεί να μας πλανέψει η σιγουρία του πρώτου βήματος. Αρκεί να μετρήσουμε κάτι, χωρίς τη λογική για μέτρο. Φτάνει να αντιμετωπίσουμε «παθητικά» μία κάποια κατάσταση ή και να αντιδράσουμε «δυναμικά» σε κάποια άλλη. Φτάνει να φουντώσουν ή να χαλαρώσουν λίγο πάρα πάνω τα νεύρα μας ή να γίνουμε λίγο πιο αισθηματικές.

Τότε και μετά έρχεται εύκολα το λάθος.

Στην αρχή, αρνείται η σκέψη μας να παραδεχθεί την πραγματικότητα και αμφισβητούμε το αποτέλεσμα όπως αρνούμαστε να δεχθούμε το λανθασμένο των ενεργειών μας.

Αντιμετωπίζουμε «παθητικά» την εξέλιξη και συνεχίζουμε να ζούμε το αποτέλεσμα του λάθους μας, ανεχόμενοι αυτό χωρίς ουσιαστική αντίδραση.

Μερικές φορές, αντιδρούμε δειλάδειλά, περισσότερο για να τακτοποίησουμε τον πόλεμο που γίνεται μέσα μας και να αποκαταστήσουμε ψυχολογικά το λάθος παρά για να θεραπεύσουμε ουσιαστικά αυτό.

Πολλές φορές, προσπαθούμε να δικαιολογήσουμε τα....αδικαιολόγητα και φάνηκαν να βρούμε δικαιολογίες που να «στέκονται» μέσα μας, αρκεί να ικανοποιήσουμε τον εγωισμό μας που θολώνει την πραγματικότητα.

Άλλες φορές, αντιδρούμε αιμέσως και δυναμικά, όμως τότε, συνήθως φορτισμένοι από τις παρενέργειες του λάθους, ζεχνούμε να μετρήσουμε τις αντιδράσεις μας με το πρέπον μέτρο, το μέτρο της λογικής και μεταχειρίζόμαστε ασυναίσθητα εύκολους τρόπους αντίδρασης, παίρνοντας έτσι «δυναμικά» πάλι το δρόμο

του.....επόμενου λάθους Η επανάληψη έρχεται με την ίδια σχεδόν μαθηματική σειρά και ακριβεία. Το καινούργιο λάθος είναι πολύ κοντά. Άλλα και ο «πανδαμάτωρ» χρόνος; Αυτός που σε κάνει να ξεχνάς, που σε συνηθίζει στην καινούργια πραγματικότητα της ζωής, παίζει και αυτός το παιχνίδι του. Σιγά - σιγά σε κάνει να ξεχνάς, αμβλύνει τις εντυπώσεις, ξεθωριάζει τις συνθήκες του λάθους και τότε - σαν να μη έγινε τίποτα - εύκολα πάλι είσαι ετοιμός να ξανακάνεις το λάθος.

Βέβαια σημασία έχει να μη ξανακάνεις το ίδιο λάθος. Το «δις εξαμαρτείν ουκ ανδρός σοφού», που μαθαίνουμε στο σχολείο, φαίνεται ότι στην πράξη δεν φτάνει για να μη ξαναπέσεις στο ίδιο λάθος. Δεν φτάνει, γιατί από την μια πλευρά λίγοι είναι οι σοφοί και γι' αυτούς αναφέρεται το ρητό, από την άλλη δε πλευρά, εμείς είμαστε οι πολλοί που μας αρέσει καλλίτερα η δικαιολογία ενός άλλου ρητού «τα λάθη ανθρώπινα είναι». Βέβαια, λέμε ότι τα λάθη ανθρώπινα είναι, απ' αυτούς γίνονται αλλά και απ' αυτούς πληρώνονται. Όμως και αυτό λάθος είναι να λέμε, γιατί τις περισσότερες φορές από άλλους γίνονται και από άλλους πληρώνονται. Η μόνη παρηγοριά είναι ότι λες ευτυχώς δεν είμαι ο μόνος.

Είμαι μαζί με τους πολλούς, είμαι μ' αυτούς που θα πληρώσουν τα λάθη των άλλων. Έπειτα και αυτό δεν είναι «λάθος» να πληρώνεις τα λάθη των άλλων; Το λάθος όμως είναι και ένας καλός τρόπος... μάθησης πολλές φορές. Πολλές φορές, ένας λάθος σε κάνει να εντοπίσεις την αλήθεια. Τότε, μετά το λάθος, συνειδητοποιείς την πραγματικότητα, εντοπίζεις το λανθασμένο των ενεργειών σου και θωρακίζε-

σαι με την εμπειρία που θα σε προστατέψει από ένα παρόμοιο άλλο λάθος. Υπάρχει όμως και το «μοιραίο» λάθος. Για το λάθος αυτό, δεν είναι... λάθος, να πει κανείς ότι άλλες φορές μπορεί να είναι καλό και άλλες φοβερά κακό, γιατί: Υπάρχουν φορές, που ένα λάθος μας προφυλάσσει από ένα άλλο μεγαλύτερο, που αποφεύγουμε γιατί κάναμε το πρώτο. Στην περίπτωση αυτή, κάνοντας το πρώτο λάθος, οδηγούμαστε μεν σε λάθος δρόμο, αλλά λοιδορούμε από τον άλλο δρόμο, τον δρόμο του γκρεμού, που θα μας οδηγούσε στο μεγάλο λάθος και που τελικά αποφύγαμε γιατί το πρώτο λάθος μας άλλαξε τον δρόμο και μας προστάτευσε από το μεγαλύτερο λάθος.

Υπάρχουν όμως και άλλες φορές, που ένα λάθος καθορίζεται ως «μοιραίο» από τα οδυνηρά του αποτελέσματα. Είναι το λάθος του γκρεμού, το λάθος που μας φέρνει τα «μοιραία» αποτελέσματα. Άλλα το μοιραίο λάθος, ανεξάρτητα από τα οποιαδήποτε αποτέλεσμα του, είναι δικό μας λάθος ή της μοιραίας μας;

Είναι λάθος να πιστεύουμε ότι η μοιραία οργανώνει και επιβάλει το μοιραίο λάθος με τα οδυνηρά του ή μη αποτέλεσματα, αφού τις περισσότερες φορές αυτό, ασυναίσθητα μπαίνει στην ζωή μας; Άλλα από την άλλη πλευρά, το λάθος δεν είναι αποτέλεσ

[Ιστορικά]



ΑΥΧΙΑΛΟΣ

Ευχαριστώ θερμά τα μέλη και το Δ.Σ. του συλλόγου Αγχιαλιτών, που μου έκαναν την τιμή να είμαι συν-ομιλητής στη σημερινή συγκινητική εκκδήλωση. Και λέγω συγκινητική διότι φέτος συμπληρώθηκαν 100 χρόνια, ένας αιώνας δηλαδή, από την αποφράδα ημέρα της 30ής Ιουλίου 1906, κατά την οποία συνετελέσθη η καταστροφή της ιστορικής πόλης του παρευξήνειου Ελληνισμού και ο πληθυσμός της, σαν πουλί με σπασμένα φτερά, πέταξε προς τα μητροπολιτικά μας εδάφη για να κτίσει νέα

φωλιά και να κουρνιάσει. Είναι ακόμη συγκινητική η εκδήλωση αυτή διότι ενώ είναι μία επέτειος μνήμης, αφιερωμένη πρωτίστως στους νεκρούς που έμειναν εκεί, δεν είναι ωστόσο μία ημέρα νεκρή. Ο Ελληνισμός της Αγχιάλου δεν έσβησε. Ξεριζώθηκε, αλλά ριζώθηκε στο έδαφος της πατρίδας,

θάλλει και βγάζει νέα άνθη και καρπούς. Είναι -και οφείλω να το τονίσω αυτό- εκδήλωση συγκινητική, διότι ενώ στη χώρα έχει επιβληθεί η δικτατορία της σιωπής, η αμνησία στη θέση της μνήμης και από τα σχολεία και τα πανεπιστήμια μας έχουν βγει δύο γενιές παντελώς ανιστόρητων ανθρώπων, κι ενώ τα σχολικά και πανεπιστημιακά βιβλία, για λόγους τάχα διπλωματίας, θάβουν τα γεγονότα, οι τοπικοί σύλλογοι τολμούν να μεταφέρουν τη μνήμη μας εκεί, στις αρχαίες εστίες. Το «δεν ξεχνώ» των Κυπρίων είναι το αναγεννητικό νάμα για κάθε λαό.

Η ομιλία - εισήγηση του ιστορικού - συγγραφέα κ. Σαράντου Ι. Καργάκου στην εκδήλωση - ημερίδα του Συλλόγου μας «Αγχιάλος - Ένα ταξίδι στους αιώνες» που πραγματοποιήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου του 2006 στο Πολεμικό Μουσείο

Ηλέξη αγχίαλος δεν ήταν εξ αρχής όνομα ουσιαστικό και μάλιστα κύριο· ήταν επίθετο δηλωτικό τόπου, πόλης ή χωριού που βρισκόταν κοντά στη θάλασσα. Όταν για παράδειγμα, ο Όμηρος ονομάζει την πρωτεύουσα της Εύβοιας «**Χαλκίδα αγχίαλον**» (Β. 640) εννοεί παραθαλάσσια Χαλκίδα. Το ίδιο πρέπει να εννοήσουμε και στον ομηρικό ύμνο προς τον Απόλλωνα, όταν διαβάζουμε το «**αγχίαλη Πεπάρηθος**» (32). Ωστόσο, προτού το Αγχιάλος και Αγχιάλη εμφανισθούν ως πόλεις στην ιστορία, εμφανίστηκαν αρχικά ως πρόσωπα τη μυθολογία. Αγχιάλη λεγόταν η μητέρα των περιφήμων Κρητών αδελφών των λεγομένων **Ιδιών Δακτύλων**, του **Τίτιού** και του **Κυλλήνου**. Αγχιάλη επίσης λεγόταν η θυγατέρα του μακρινού προγόνου μας του **Ιαπετού**, μητέρα του ποτάμιου θεού **Κύδνου**, η οποία έδωσε το όνομά της σε ένα ποτάμι της Κιλικίας, τον Αγχιαλέα και σε μία πόλη της ίδιας περιοχής, που ονομάστηκε κι αυτή **Αγχιάλη ή Αγχίαλος**. Ως όνομα μυθικών ήρωών το όνομα Αγχιάλος απαντάται για πρώτη φορά στον Όμηρο. Το φέρει ο Αχαιός ήρωας που σκοτώθηκε μαζί με τον Μένεσθο από τον Έκτορα. Ένας άλλος Αγχιάλος αναφέρεται στην Οδύσσεια. Ανήκε στο λαό των Φαιάκων και μετέσχε στους αγώνες που έγιναν προς τιμήν του Οδύσσεα (θ 112). Επίσης ένας άλλος Αγχιάλος μνημονεύεται δύο φορές στην Οδύσσεια (α 180 και 418) ως πατέρας του βασιλιά των Ταφίων του **Μέντη**, που ήταν φίλος του Οδύσσεα: «**Μέντης Αγχιάλοιο δαΐφρονος... υιός**». Η λέξη «αγχίαλος» είναι σύνθετη από την ποιητική ρίζα **αγχ(ι)**, που μας δίνει το επίφρεμα **άγχι** με το οποίο δηλώνεται το εγγύς, το πλησίον, το κοντινό. Αντιστοιχεί προς το ιταλικό *presso* και το γαλλικό *prés*. Συνήθως η έκφραση στους αρχαίους «**άγχι θαλάσσης**» (= κοντά στη θάλασσα). Η θάλασσα, όμως, στην αρχαιότερη, άρα στην ποιητική γλώσσα των Ελλήνων λέγεται **αλς** (γεν. **αλός**). Συνεπώς, το Αγχιάλος ως κυριώνυμο θα έπρεπε να απαντάται σε πλειστες ελληνικές πόλεις, αφού κατά πλειοψηφία αυτές ήταν παραθαλάσσιες. Τα πρωτεία, όμως, έλαβε μία πόλη της Β. Θράκης που ήταν κτισμένη στο βροτείο εξωτερικό άκρο του κόλπου Πύργου, ο οποίος σήμερα κακοήχως καλείται Μπουργκάς. Οι αρχαίοι ονόμαζαν τούτη τη νύμφη του Εύξεινου εκτός από Αγχίαλο, **Αγχιάλεια** και **Αγχιάλη**. Που είναι το ίδιο. Οι Βιζαντινοί την είπαν **Αχελώ** και τούτο ακούγοντας οι Τούρκοι, την είπαν **Αχιολού**. Οι Βούλγαροι, αφού εξάλειψαν τους κατοίκους, εξάλειψαν και το όνομα. Την είπαν **Πομόρια**. Οι μαρτυρίες για την αρχαία Αγχίαλο δεν θα ήσαν λίγες, αν μπορούσαν να συμπληρωθούν από ευρήματα των ανα-

σκαφών. Το τι όμως έχουν κάνει πάνω σ' αυτό οι Βούλγαροι αρχαιολόγοι, ειλικρινά δεν το γνωρίζω. Έτσι θα περιορισθώ στις μαρτυρίες των αρχαίων ιστορικών, αφού, με την άδειά σας, θα επιτρέψω στον εαυτό μου να διατυπώσει μία εικασία που δεν είναι πάντως ανέρειστη. Όλοι όσοι ασχολύνται με την αρχαία ιστορία γνωρίζουν ότι η πρώτη θαλασσοκράτειρα πόλη του ελληνικού κόσμου ήταν η **Μίλητος** που είχε μετατρέψει, χωρίς ο άρχοντές της να γνωρίζουν τις γεωπολιτικές θεωρίες του Ράτσελ, σε «**ζωτικό χώρο**» τον Εύξεινο Πόντο. Εβδομήντα αποικίες σε τούτο το κλειστό συμπλήρωμα της Μεσογείου, είχαν κάνει τον Εύξεινο Πόντο μία «*mare nostrum*» των Μιλησίων, μια Μιλησία θάλασσα. Μέσα στις αποικίες αυτές περιλαμβάνεται και μία από τις περίπου ένδεκα Απολλωνίες, η λεγόμενη **Απολλωνία η Ποντική** (Σωζόπολη). Βρισκόταν προς Ν. της Αγχιάλου προς τη κατεύθυνση της Σαλμιδησσού. Ήταν μία πόλη κτισμένη, όπως οι Συρακούσες, κατά το ένα τμήμα της, το αρχικό, πάνω σ' ένα νησάκι, προφανώς για λόγους αισφαλείας. Στο νησάκι αυτό είχε κτισθεί ναός του Απόλλωνος (απ' όπου και το όνομα Απολλωνία), εντός του οποίου φυλασσόταν γιγάντιο άγαλμα του θεού. Το άγαλμα αυτό, έργο του περίφημου **Καλάμιδος**, μεταφέρθηκε από τον στρατηγό Λούκουλο στα χρόνια του Α' Μιθριδατικού πολέμου στη Ρώμη και εκόσμησε το ναό του Απόλλωνος στο Καπιτώλιο. Αποικία των Απολλωνιατών ήταν η Αγχιάλος, σύμφωνα με τη μαρτυρία του μεγάλου Ποντικού (αυτό είναι το σωστό κι όχι Πόντιος) γεωγράφου του Στράβωνας από την Αμάσεια. «**Είτα Αγχιάλη πολίχνιον Απολλωνιατών**» (Ζ' 319), γράφει ο επιμελής γεωγράφος, που χωρίς αυτόν η πορεία μας στον αρχαίο ελληνικό και ευρωπαϊκό χώρο θα έμοιαζε με περίπατο σε ομιχλώδες τοπίο. Από τον σπουδαίο Πλίνιο (Nat. Hist. IV 45) μαθαίνουμε ότι η Αγχιάλος, σύμφωνα με τη μαρτυρία του μεγάλου Ποντικού (αυτό είναι το σωστό κι όχι Πόντιος) γεωγράφου του Στράβωνας από την Αμάσεια. «**Είτα Αγχιάλη πολίχνιον Απολλωνιατών**» (Ζ' 319), γράφει ο επιμελής γεωγράφος, που χωρίς αυτόν η πορεία μας στον αρχαίο ελληνικό και ευρωπαϊκό χώρο θα έμοιαζε με περίπατο σε ομιχλώδες τοπίο. Από τον σπουδαίο Πλίνιο (Nat. Hist. IV 45) μαθαίνουμε ότι η Αγχιάλος κτίστηκε στη θέση παλαιότερου οικισμού που λεγόταν **Messa**, λέξη στην οποία σαφώς υπολαμβάνει ο ελληνικός τύπος **Μέση**. Ως προς τη θέση της Αγχιάλου έχουμε ακριβές πληροφορίες από τον περίφημο βιογράφο του Αλεξάνδρου, τον Αρριανό, ο οποίος μας πληροφορεί τα ακόλουθα: «**Και εκ Μεσημβίας εις Αγχιάλον στάδιοι εβδομήκοντα και εξ Αγχιάλου εις Απολλωνίαν ογδόκοντα και εκατόν**». Απείχε δηλαδή η Αγχιάλος 70 στάδια από τη Μεσημβρία, περίπου 10 χλμ., και από την Απολλωνία 180 στάδια, περίπου 24 χλμ. Σύμφωνα με μία πληροφορία που προσφέρει ο Λατίνος ποιητής Οβίδιος (είχε εξοριστεί στον Πόντο και απέθανε στην Κωστάντζα), η πόλη περιβαλλόταν με ισχυρά τείχη, για λόγους προστασίας από την επιδρομική μανία άγριων θρακικών φυλών. Από τον κορυφαίο ιστορικό Θουκυδίδη (Β', 95-97) μαθαίνουμε ότι η Αγχιάλος πολύ ενωρίς είχε καταστατεί φόρου υποτελής στους βασιλείς του πανίσχυρου θρακικού φύλου των Οδρυσών **Τήρη** και **Σιτάλκη**. Εφόσον, λοιπόν, η πόλη υπάρχει στα χρόνια του Θουκυδίδη, ο οποίος ζει στο δεύτερο ήμισυ του 5ου αιώνα, μπορούμε να εικάσουμε ότι η ίδρυσή της είναι πολύ προγενέστερη και μπορεί να τοποθετηθεί μεταξύ του 550 ως το 500 π.Χ. Αργότερα, όταν άρχισε η εξάπλωση των Μακεδόνων μέχρι Δουνάβεως, η Αγχιάλος θα περιέλθη στη μακεδονική εξουσία, αλλά μαρτυρία γι' αυτήν έχουμε λίγα χρόνια μετά το θάνατο του Αλεξανδρου (323 π.Χ.). Συγκεκριμένα, όταν μοιράστηκε η κληρονομία του, η Αγχιάλος εντάχθηκε στο βασίλειο του γιγαντόσωμου Λυσιμάχου. Υπό τους Μακεδόνες η πόλη παρέμεινε μέχρι το 280 π.Χ. Από το έτος αυτό φαίνεται πως εντάχθηκε στο «**Κοινόν του Ευξείνου**» και παντελώς αυτόνομη και ανεξάρτητη, όπως οι λοιπές ελληνικές πόλεις των θρακικών παραλίων, παρέμεινε εν ακμή μέχρι το 15 μ.Χ., οπότε περιήλθε στην κατοχή των Ρωμαίων. [Στον Εύξεινο Πόντο είχε δημιουργηθεί μία πρόδρομη μορφή της Χανσεατικής ενώσεως]. Οι Ρωμαίοι δεν είχαν λόγους να περιορίσουν την οικονομική και πολιτιστική άνθηση της Αγχιάλου, η οποία συνεχίστηκε από τόσο πρόσκοπτα ως το 100 μ.Χ., όταν σε μία επιδρομή των Γότθων η πόλη κυριεύθηκε και καταστράφηκε. Λίγα χρόνια μετά ξανακτίστηκε από το νικητή των Δακών, τον Αυτοκράτορα **Τραιανό** κι έλαβε νέα ονομασία **Ολυμπία ή Ουλπιάνα**, από το οικογενειακό όνομα του Τραιανού. Χάρη στα ανευρεθέντα νομίσματα, έχει εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η πόλ

η Ποντική κατά την αρχαία και βυζαντινή εποχή

στράφη από ισχυρότατο σεισμό που έπληξε τη Θράκη. Μετά από μισόν αιώνα, το 784, ανοικοδομήθηκε μαζί με τη Βερόνη (τη γνωστή μας Βέροια) από την αυτοκράτειρα Ειρήνη την Αθηναία. Η επανίδυρυση πήρε πανηγυρικό χαρακτήρα. Όπως γράφει ο Θεοφάνης, η Ειρήνη «επιφερομένη όργανα και μουσικά», πήρε μαζί της, για να λαμπρύνει την τελετή και τον ανήλικο γιό της Κωνσταντίνο ΣΤ' (780-797), τον οποίο λίγα χρόνια μετά δεν εδίστασε να τυφλώσει για να βασιλεύσει αυτήν.

Μετά την ισχυροποίηση των Βουλγάρων, τους οποίους το 763 ο Κωνσταντίνος Ε', ο επιλεγόμενος Κοπρώνυμος είχε νικήσει στη πεδιάδα της Αγχιάλου, η μαρτυρική πόλη γίνεται αντικείμενο διεκδίκησεως από τον πολεμικώτατο τούτο λαό. Έτσι, όταν τον 10ο αιώνα ξανάρχισαν οι βουλγαρικές επιδρομές, στην Αγχιάλο το 917 ο ελληνοθρευμένος Βούλγαρος βασιλιάς **Συμεών** νίκησε τον στρατηγό **Λέοντα Φωκά** (ο Λέων Φωκάς είχε το αξίωμα του Δομεστίχου των Σχολών) και ανενόχλητος έφθασε ως τον Ισθμό. Η πόλη πέρασε στη δικαιοδοσία των Βουλγάρων αλλά δυνάμει της συνθήκης του 927 επανήλθε στους κόλπους του Βυζαντίου. Η προσάρτησή της οριστικοποιήθηκε το 1018, όταν ο **Βασίλειος Β'** ο Μακεδών, ο αποκληθείς Βουλγαροκτόνος, αφού συνέτριψε το Σαμουήλ στη μάχη του **Κλειδίου** (1014) κατέλυσε το βουλγαρικό κράτος.

Για πολλά χρόνια η Αγχιάλος έζησε τον ειρηνικό βίο της αλλά στα χρόνια του **Ισαακίου Β' Αγγέλου** (1185-1195), έσπασε η γνωστή επανάσταση των **Βουλγαροβλάχων**, οι οποίοι κατέλαβαν την πόλη η οποία όμως απελευθερώθηκε το 1190 μετά από μία νικηφόρο εκστρατεία του αυτοκράτορα. Όταν η Κωνσταντινούπολη, κατά την Δ' Σταυροφορία (1204) πέρασε στα χέρια των Φράγκων, η Αγχιάλος ως αυτοκρατορική κτήση κατελήφθη από τον Ερρίκο της Φλάνδρας, που κατείχε το θρόνο της Κωνσταντινούπολης από το 1206 μέχρι το 1216. Οι Βούλγαροι όμως υπό τον **Ασάν** μπόρεσαν να την αποσπάσουν και να την κρατήσουν μέχρις ότου ο **Μιχαήλ Η'** το 1261 επανίδρυσε την αυτοκρατορία και διεκδίκησε πολλά από τα εδάφη της. Ικανός μαχητής ο Μιχαήλ κατέλαβε την Αγχιάλο και τη Μεσημβρία το 1262 και επεξέτεινε σημαντικά το κράτος του προς Βορράν.

Η Αγχιάλος έμεινε στα χέρια των Βυζαντινών για πολλά έτη, μέχρι που μία επιδρομή των **Τατάρων** έφερε υπό τον έλεγχό τους όλη σχεδόν τη σημερινή Βουλγαρία. Τότε εμφανίστηκε μεταξύ των Βουλγάρων μία δυναμική φυσιογνωμία, ο τσάρος **Θεόδωρος Σβιατοσλάβος** (1300-1322) που έδιωξε τους Τατάρους, δημιούργησε δικό του βασίλειο στο οποίο προσάρτησε και την Αγχιάλο. Λίγα χρόνια μετά εμφανίστηκε νέα εμπλοκή. Στη μάχη του **Βελεμουσδίου** (νυν Κιουστεντήλ) (1328) ο Σέρβος βασιλιάς **Στέφανος Ούρος Γ'*** νίκησε το βουλγαρικό στρατό του

βασιλιά Μιχαήλ Σισμάν, που σκοτώθηκε κατά την υποχώρηση, πέφτοντας από το άλογό του. Εναντίον του Στέφανου είχε εκστρατεύσει και ο βυζαντινός αυτοκράτορας **Ανδρόνικος Γ' Παλαιολόγος**, προφασίζομενος εκδίκηση, διότι ο Στέφανος εξεδίωξε από το βουλγαρικό θρόνο την αδελφή του **Θεοδώρα**, που είχε παντρευτεί τον φονευθέντα βασιλιά Μιχαήλ Σισμάν είχε εν τω μεταξύ σκοτωθεί. Ο βυζαντινός στρατός κατέλαβε για λογαριασμό του τη Μεσημβρία και την Αγχιάλο.

Αλλά και πάλι οι Βούλγαροι επανήλθαν κι έτσι συνεχίστηκε για πολλά χρόνια η διελκυστίνδα. Ανακαταλαμβάνεται από τον **Ιωάννη Ε'**, για ένα διάστημα τελεί υπό φραγκική κυριαρχία μέχρι που μετά την άλωση της Πόλης από τους Τούρκους, το 1453, ήλθε η σειρά της Αγχιάλου να γνωρίσει την τουρκική δουλειά.

Κλείνοντας θα ήθελα να μνημονεύσω κι ένα σημαντικό πρόσωπο που κοσμεί την ιστορία της Αγχιάλου. Πρόκειται για τον Πατριάρχη **Μιχαήλ Γ' τον εξ Αγχιάλου**. Αυτός, περνώντας από το αξίωμα του σακελλαρίου της Μ. Εκκλησίας, έφθασε στο αξίωμα του πρωτεκδίκου. Ακολούθως υψώθηκε στο αξίωμα του Πατριάρχη (1169-1177). Ήταν πολύ μορφωμένος και γι' αυτό ονομάστηκε «ύπατος των φιλοσόφων». Επειδή επιζούσαν μέχρι των ημερών του ειδωλολατρικά έθιμα, κατάργησε την εορτή του «Κλήδονος». Ακόμη, επειδή ο Μανουήλ Κομνηνός, για λόγους πολιτικούς, αποπειράθηκε να άρει το Σχίσμα του 1054 (επί Μιχαήλ Κηρουλαρίου), ο από Αγχιάλου Μιχαήλ Γ' ματαίωσε την ενέργεια αυτή. Για τα επόμενα θα ομιλήσουν οι άλλοι ομιλητές. Άλλωστε εγώ όσα είχα να πω για την Αγχιάλο υπό τους Τούρκους και τους Βουλγάρους το έχω γράψει στο βιβλίο μου «**Άλεξανδρούπολη: μία νέα πόλη με πολλή ιστορία**». Φαίνεται, όμως, ότι το βιβλίο αυτό ενόχλησε την ευαίσθησία κάποιων κρυφά και φανερά βουλγαρόζντων και γι' αυτό αντί ενός «ευχαριστώ» έγινα αντικείμενο ύβρεων. Και το χειρότερο: επί ένα χρόνο παράγοντας του Δήμου Σερραίων και αυτός ο Δήμαρχος, ενώ μου ζητούσαν συμμετοχή στο επιστημονικό συνέδριο που έγινε στην πόλη τους, την τελευταία στιγμή κάποιο παράγοντες του συνεδρίου έβαλαν νετο στη συμμετοχή μου. Ο λόγος προφανής: το θέμα μου ήταν «Η καταστροφή των Σερρών από το βουλγαρικό στρατό κατά το Β' Βαλκανικό πόλεμο».

Τουλάχιστον σε σας κάποιοι άλλοι βουλγαρόφρονες δεν μπόρεσαν να βάλουν νετο. Και γι' αυτό σας συγχαίρω και σας εύχομαι ευόδωση των σκοπών σας.

* Το επόμενο έτος (1331) ο Στέφανος Ούρος Γ' ενεπλάκη σε οξύτατη διαμάχη προς το γιό του Στέφανο Δουσάν, που είχε προσλάβει ως βασιλιά. Ο Δουσάν ενέκλεισε τον πατέρα του σ' ένα φρούριο κατά μία πληροφορία του Γρηγορά, τον στραγγάλισε. Ο Στέφανος Δουσάν (1331-1355) υπήρξε ο ενδοξότατος ηγεμόνας των Σέρβων.

[Τοπικές Αθλητικές Αναμνήσεις]

Οι Εφηβικοί Αθλητικοί Αγώνες της Αγχιάλου το 1967

Γράφει ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΥΡΤΖΗΣ

Έχουμε κατ' επανάληψιν επισημάνει, μέσα από τις φιλόξενες αυτές σελίδες, την ιδιαίτερη αγάπη και την έφεση προς τον αθλητισμό που χαρακτήριζαν ανέκαθεν την νεολαία του τόπου μας. Δυστυχώς όμως, η παντελής σχεδόν έλλειψις των απαραίτητων βασικών αθλητικών υποδομών και εγκαταστάσεων δεν επέτρεψε να αξιοποιηθεί, όπως θα έπρεπε, το πλούσιο και πρωτογενές αυτό αθλητικό δυναμικό. Ευτυχώς που υπήρχε και υπάρχει-ο ιστορικός τοπικός Αθλητικός Σύλλογος «Πύρασος», ο οποίος απορροφούσε και απορροφά, με τις ποδοσφαιρικές ιδιώσεις του, ένα σημαντικό μέρος του πολύ αξιόλογου αυτού υλικού. Το υπόλοιπο αφέθηκε στην τύχη του και χάθηκε άδοξα.

Κάποιες άλλες παρεμφερείς και φιλότιμες προσπάθειες που έγιναν κατά καιρούς από ορισμένους αγνούς και καλούς φιλάθλους απέβησαν, δυστυχώς, θνησιγενείς και μάταιες. Ιδιαίτερα, ως προς την καλλιέργεια και ανάπτυξη των αθλημάτων του στίβου, υπήρξε καθολική σχεδόν ξηρασία και άποια. Παρά ταύτα όμως, η Ν. Αγχιάλος έβγαλε ορισμένους πολύ καλούς αθλητές και πρωταθλητές του κλασικού αθλητισμού όπως οι Γιάννης Καραντενίζης, Σταύρος και Βαγγέλης Παρασκευαΐδης, Κώστας Τσάμης, Γιάννης Δεληκώστας και άλλοι, οι οποίοι αξιοποιήθηκαν και αναδείχθηκαν κυρίως από το Γυμναστικό Σύλλογο Αλμυρού.

Ενδεικτικό δείγμα της ροπής και προδιάθεσης προς τον αθλητισμό που διέκρινε πάντα τους νέους της Αγχιάλου αποτέλεσαν οι εφηβικοί αθλητικοί αγώνες που έγιναν εδώ στις 10 Δεκεμβρίου 1967, οι οποίοι εσημείωσαν ξεχωριστή επιτυχία, τόσο από πλευράς διοργάνωσης όσο και από πλευράς συμμετοχής εφήβων αθλητών. Χαρακτηριστικό, εν προκειμένω, είναι το σχετικό ρεπορτάριο της «Θεσσαλίας» της 12-12-67 το οποίο με τον τίτλο ΕΦΗΒΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΕ ΝΕΑΝ ΑΓΧΙΑΛΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΠΤΥΧΙΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ σημειώνει τα εξής:

«Υπό της κοινότητος Ν. Αγχιάλου διοργανώθησαν και διεξήχθησαν το απόγευμα της παρελθούσης Κυριακής αγώνες μεταξύ εφήβων της κωμοπόλεως δια την απόκτησην του Ευρωπαϊκού Πτυχίου Αθλητισμού.

Εις τους αγώνας έλαβον μέρος αρκετοί νέοι εξ Αγχιάλου τους παρακολούθησαν δε πολλοί φίλαθλοι. Τα διεξαχθέντα αγωνίσματα και αι επιτευχθείσαι επιδόσεις υπό των συμμετασχόντων εφήβων έχουν ως εξής:

Δρόμος 80 μ.: Γκινίδης Νικ. 9, 8. Μαλτέζος Στυλ. 11,4.

Καπαλίκας Χρ. 11,9.

Υψος: Γκινίδης Νικ. 1,65 μ. Φούρναρης Ι. 1,35 μ. Μαλτέζος Στυλ. 1,35 μ. Καψόπουλος Πετρ. 1,35.

Μήκος: Γκινίδης Νικ. 5,50 μ. Καψόπουλος Πετρ. 5,40 μ.

Μαλτέζος Στ. 4,80 μ. Φούρναρης Ιωαν. 4,65 μ.

Σφαιροβολία: Γκινίδης Νικ. 11,05 μ. Πολύβροχος Απ. 10.

Φούρναρης Ιωαν. 8,40.



Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλίτων της Αθήνας εκφράζει τα θερμά του συλληπητήρια στις οικογένειες των δύο αξιόλογων συμπατριωτών μας εκπαιδευτικών της Αποστολίας Μπουρτζή και Αθανασίου Κιλμπασάνη που πρόσφατα έφυγαν από τη ζωή.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ Του Αθανασίου Κων. Κιλμπασάνη

Ο Θανάσης Κιλμπασάνης του Κωνσταντίνου γεννήθηκε στη Νέα Αγχιάλο στις 26-3-1933.

Τελείωσε το Δημοτικό στη Νέα Αγχιάλο, το Γυμνάσιο στο Βόλο, την Παιδαγωγική Ακαδημία στη Λάρισα και το Διδασκαλείο μετεκπαίδευσης δασκάλων στην Αθήνα.

Εκπλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις και διορίστηκε δάσκαλος στην επαρχία Καλαμπάκας, όπου και παντρεύτηκε την Καλαμπακώτισσα δασκάλα Λιλίκα Λιάπη, στις 2-7-1961.

Απέκτησαν δύο αγόρια. Τον Κώστα και το Βασίλη. Το 1971 μετατέθηκε στην Αθήνα, όπου υπηρέτησε σε διάφορα σχολεία της και στη συνέχεια στη Γερμανία. Αφού υπηρέτησε 30 χρόνια σα δάσκαλος, προσφέροντας αξιόλογο εκπαιδευτικό έργο, συνταξιοδοτήθηκε και ζύσε στην Αθήνα.

Παράλληλα σα μέλος στην αρχή και ύστερα σα γραμματέας και πρόεδρος του Συλλόγου των Αγχιαλίτων της Αθήνας, εργάστηκε με ιδιαίτερη ευαισθησία για τις χαμένες Πατρίδες (Ανατ. Ρωμυλία - Παλιά Αγχιάλο) και προσπάθησε μέσω του συλλόγου να βοηθήσει τους εναπομείναντες εκεί Έλληνες, με ίδρυση και ενίσχυση συλλόγων Βουλγαροελληνικής φιλίας, λειτουργία φροντιστρίων ελληνικής γλώσσας για τα παιδιά, εκπαίδευση δασκάλων στην Ελληνική γλώσσα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ.α. Πρωτοστάτησε σα γραμματέας του συλλόγου τον Οκτώβριο του 1993, στην έκδοση της εφημερίδας «Τ' ΑΧΕΛΙΝΑ» εφημερίδα του συλλόγου των εν Αθήναις Αγχιαλίτων. Τα μέλη του συλλόγου πήραν την απόφαση να δημοσιεύονται ειδήσεις, από τη Νέα και Παλιά Αγχιάλο, από τη ζωή των Αγχιαλίτων της Αθήνας,

αλλά και να απηχεί τις απόψεις του Συλλόγου, γνωστοποιώντας και τις δραστηριότητές του.

Τον Ιανουάριο του 1994 ο τίτλος «Τ' ΑΧΕΛΙΝΑ» άλλαξε και έγινε «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ», γιατί διαπιστώθηκε ότι η εφημερίδα είχε μεγάλη απήχηση, όχι μόνο στους Αγχιαλίτες, αλλά και σε φίλους και σε ευρύτερο κοινό που ενδιαφέρεται για την Αγχιάλο.

Ήταν ο εμπνευστής του Ιστορικού μνημείου της Νέας Αγχιάλου, που με την πρωτοβουλία του ως Πρόεδρος του Συλλόγου των Αγχιαλίτων της Αθήνας, στήθηκε στις 28 Ιουλίου 2002 στην παραλία της Νέας Αγχιάλου, στο σημείο ακριβώς που αποβιβάστηκαν οι πρώτοι κάτοικοι της Παλιάς Αγχιάλου μετά το οικούμενα 30 Ιουλίου του 1906.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει!!! Λιλίκα Κιλμπασάνη

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΕΓΡΑΨΕ

- ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ (Αθήνα, Σεπτέμβριος 1993) (εξαντλημένο)
- ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ - ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΖΩΗ (Με παράρτημα φωτογραφίων) (Αθήνα 1996)
- ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ «Περίπατοι στο Χτες» Αθήνα, Γενάρης 2004 (εξαντλημένο)
- Γεώργιος Κλεβόβουλος ο Παιδαγωγός ο Φιλιππούπολίτης (Ομιλία που έγινε στην αί-

θουσα της Ένωσης της Ανατ. Ρωμυλίας) (Αθήνα, Δεκέμβρης 1994)

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

- ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ. ΑΠΟ ΤΟ 1907 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ (Περιέχοντα στα πρακτικά του Συνεδρίου του Δήμου Ν. Αγχιάλου, που έγινε το Σεπτέμβρη του 1997.
- ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ - ΜΝΗΜΕΣ - ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ - ΓΕΓΟΝΟΤΑ (Δημοσιεύτηκε στο περιοδικό για Εθνικά θέματα

«ΕΛΛΟΠΙΑ», Τεύχος 65, Άνοιξη 2003)

- Ο ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ (Εφημερίδα Θεσσαλία)
- ΑΧΕΛΙΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΗΘ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

- ΤΡΙΗΜΕΡΑ (Αποκριάτικο διήγημα) (Εφημερίδα Ν. Αγχιάλος)
- ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΣΟΥΡΒΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΡΙΑ (Εφημερίδα Ν. Αγχιάλος)
- Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΑΚΗ (Εφημερίδα Ν. Αγχιάλος)
- ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΑΧΕΛΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΑΝ

ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΦΑΡΜΑΚΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΨΥΛΛ(ΟΙ) (Εφημερίδα Ν. Αγχιάλου)

- ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

(Εφημερίδα Ν. Αγχιάλου στ) Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΩΤΙΕΣ Τ' ΑΓΙΑΝΝΙΟΥ

(Εφημερίδα Ν. Αγχιάλου)

ζ) ΟΙ ΓΛΑΡΟΙ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

(Εφημερίδα Ν. Αγχιάλου)

Έγραφες επίσης πάρα πολλά

άλλα, καθώς και ποιήματα που

δυστυχώς δεν πρόλαβε να τα

δημοσιεύσει.

με, αγαπημένε μας, διότι για μας τους ορθοδόξους χριστιανούς ο θάνατος δεν είναι χαμός, δεν είναι εξολοθρεμός, αλλά ο χωρισμός του σώματος από την ψυχή μας, η οποία «μεταβαίνει εκ του θανάτου εις την ζωή», όπως μας βεβαιώνει η μητέρα Εκκλησία μας.

Θανάση,

Κάποιοι συνάνθρωποί μας φεύγουν από την ζωή πλήρεις ημερών. Εσύ δεν έφυγες πλήρης ημερών, έφυγες όμως πλήρης καλών συστάσεων και τα προσόντα σου αυτά, πιστεύουμε ότι θα τα εκτιμήσεις στη γειτονιά των αγγέλων. Ακόμη, να δίνεις καλή πρηγορία στους δικούς της απαλύνοντας τους το πόνο. Εμείς οι υπόλοιποι συγγενείς, φίλοι και συμπολίτες Αγχιαλίτες θα την θυμόμαστε ως μια γλυκιά ανάμηση.

Αντίο, καλή μου δασκάλα και φίλη!

Ειρήνη στο ταξίδι σου, οι σκέψεις όλων μας να σε συντροφεύουν.

Σας ευχαριστώ

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ

Κατά την εξόδιο ακολουθία μίλησε για τον αλησμόνητο συμπατριώτη μας:

Ο αδελφικός του φίλος και συνάδελφός του κ. Κων. Βραχνιάς του αφίέρωσε αυτά τα λόγια:

Θανάση:

Εκλεκτέ φίλε και καταξιωμένες συνάδελφες, γνωρίζαμε ότι ήσουνα κι εσύ θυητός, όπως θνητοί είμαστε όλοι μας. Ο κάθε άνθρωπος γεννιέται για να ζήσει και ζει για να πεθάνει. Δεν γνωρίζαμε όμως ότι ετοιμοθάνατος, γι' αυτό το άγγελμα του θανάτου του μας αιφνιδίασε και μας εξέπληξε! Ήταν για όλους εμάς εδώ «κεραυνός εν αιθρίᾳ».

Βεβαίως και μας ειλύπτε, διότι με τον θάνατό σου χάνουμε έναν πνευματικό παράγοντα του τόπου μας, έναν ενεξίκακον και πράσινο συμπατριώτη μας που μας αγαπούσε και φρόντιζε για πολλά και πολλούς, διότι, δεν ήσουν μόνο, αλησμόνητε θανάση, ένας στοργικός πατέρας και έντι-

μος οικογενειάρχης, αλλά και ένας ενεργός πολίτης. Ένας συναισθηματικός άνθρωπος, που μας έδωσες μακροχρόνιως πολλά στους ανθρώπους μας και ασφαλώς θα ήθελες να προσφέρεις και άλλα. Εσύ, Θανάση, είχες καταλάβει πόσο ωραίο πράγμα είναι να δίνεις, παρά να παίρνεις, διότι όποιος παίρνει γεμίζει απλώς το χέρι του, ενώ όποιος δίνει γεμίζει την καρδιά του η συναισθηματική αιθρία. Γ' αυτό ο θάνατός σου, αφήνει στην ζωή μας ένα κενό, σε αντίθεση με άλλους που δημιουργούν κενό με την ζωή τους.

Αλησμόνητε φίλε μας, την στερνή σου αυτή ώρα, που φίλοι σου, συγγενείς και οικείοι σου βρισκόμαστε γύρω από το φέρετρό σου, δεν ήρθαμε να σε κλάψουμε παρ' όλον που μας ήσουν τόσο αγαπημένος. Ήρθαμε απλώς να σε αποχαιρετήσουμε για το ανεπίστρεπτο ταξίδι σου «προς τα αιωνίους μονάς», στις οποίες κι εσύ θα παραμείνεις μόνιμος πλέον ουρανοπολίτης. Και δεν θα σε κλάψουμε,

με, αγαπημένε μας, διότι για μας τους ορθοδόξους χριστιανούς ο θάνατος δεν είναι χαμός, δεν είναι εξολοθρεμός, αλλά ο χωρισμός του σώματος από την ψυχή μας, η οποία «μεταβαίνει εκ του θανάτου εις την ζωή», όπως μας βεβαιώνει η μητέρα Εκκλησία μας.

Θανάση,

Κάποιοι συνάνθρωποί μας φεύγουν από την ζωή πλήρεις ημερών. Εσύ δεν έφυγες πλήρης ημερών, έφυγες όμως πλήρης καλών συστάσεων και τα προσόντα σου αυτά, πιστεύουμε ότι θα τα εκτιμήσεις στη γειτονιά της νίκης». Η κατάληξις αυτή θα είναι για σένα παντοτινή, αιώνια σου δικαίωση, αλλά και μεγάλη παρηγορία στους δικούς σου ανθρώπους και σε όλους μας, που σε αγαπήσαμε και μας αγάπησες. Αξίως, λοιπόν, μπορούμε να επαναλάβουμε τα λόγια από την εξόδιο ακολουθία:



Γράφουν τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας

Έφυγε η Τούλα Μπουρτζή

Έφυγε από τη ζωή στις 5 Οκτωβρίου 2006, σε ηλικία 74 ετών, η γνωστή Αγχιαλίτισσα δασκάλα Τούλα Μπουρτζή, σύζυγος του πρώην Γραμματέα και Προέδρου της Κοινότητας Ν. Αγχιάλου Γεωργίου Μπουρτζή, κόρη του αειμνήστου, επί μακράν σειράν ετών, Προέδρου της Κοινότητας και του Συνεταιρισμού Θεοδώρου Αγγελίδη και μητέρα του γνωστού δικηγόρου Βόλου Αντωνίου Μπουρτζή.

Ο θάνατός της επήλθε ύστερα από τετραετή σκληρή και άνιση μάχη με τον καρκίνο, τον οποίο αντιμετώπισε μέχρι τέλους με θαυμαστή γενναιότητα και αξιοπρέπεια.

Η κηδεία της επελέσθη την επομένη του θανάτου της στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Ν. Αγχιάλου μέσα σε πολύ φορτισμένη, από τη βαθιά και καθολική θλίψη και συγκίνηση, ατμόσφαιρα, την παρακολούθησαν δε εκατοντάδες συμπολιτών, συγγενείς, γνωστοί και φίλοι από όλη την περιοχή.

Η Τούλα Μπουρτζή υπήρξε γέννημα και θρέμμα της Αγχιάλου, στην οποία αντίκρισε το φως της ζωής το 1932. Μετά το Δημοτικό Σχολείο της Αγχιάλου μπήκε στο Γυμνάσιο Θηλέων Βόλου, από το οποίο πήρε απολυτήριο το 1950 και τον

ίδιο χρόνο εισήχθη στη Ράλλειο Παιδαγωγική Ακαδημία Πειραιώς, από την οποία αποφοίτησε το 1952. Από το 1953 μέχρι το 1957 εργάστηκε ως κοινοτική δασκάλα στο Σχολείο της Αγχιάλου. Ως δασκάλα του Δημοσίου διορίστηκε το 1957. Αρχικά υπηρέτησε, επί διετία, σε Δημοτικά Σχολεία εκτός Αγχιάλου και έκτοτε συνεχώς στο τοπικό Σχολείο μέχρι το 1984, έτος κατά το οποίο παραιτήθηκε από την Υπηρεσία της. Η εκλιπούσα απολάμβανε ιδιαίτερης εκτίμησης και συμπάθειας μεταξύ των συμπολιτών της για την πολύ σημαντική και μακρόχρονη προσφορά της στη σωστή διαπαιδαγώγηση και μόρφωση των πολυάριθμων μαθητών που πέρασαν από τις τάξεις της και πήραν από τη γνωστή σε όλους Κυρία Τούλα πολύτιμες και στέρεες βάσεις πρόσκτησης και ανάπτυξης των πνευματικών προσόντων και ικανοτήτων τους, βάσει των οποίων διαπρέπουν σήμερα ως ολοκληρωμένοι επιστήμονες και επίλεκτα μέλη της κοινωνίας, γεγονός για το οποίο αισθάνονται απέναντι της μεγάλη και βαθιά ευγνωμοσύνη.

Η Τούλα Μπουρτζή αγάπησε με ζήλο και πάθος τη δουλειά της. Είχε πλήρη συνέδηση και επίγνωση των ευθυνών και των

παιδαγωγικών υποχρεώσεών της και προσπάθησε να ανταποκριθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο στην υψηλή αποστολή της. Η έντονη και δυναμική προσωπικότητά της εξασφάλιζε πάντα την υποδειγματική και άψογη λειτουργία της τάξης της και την ομαλή εκτέλεση του εκπαιδευτικού έργου χωρίς ποτέ να αναγκαστεί στη λήψη πειθαρχικών μέτρων. Πολύ σημαντική, εξάλλου, ήταν η προσφορά της στις διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις του Σχολείου, στις οποίες πρωτοστατούσε με τις εξαίσεις καλλιτεχνικές εμπνεύσεις και δημιουργίες, τις οποίες με πολύ επιτυχία σκηνοθετούσε και παρουσιάζε. Πέρα όμως από το σημαντικότατο εκπαιδευτικό έργο, που με τόση επαγγελματική ευσυνειδησία επιτέλεσε, η Τούλα Μπουρτζή, με την ιδιαίτερη πνευματική και κοινωνική μόρφωση και παιδεία, το ήθος, την ευγένεια, την προσήνεια, το δυναμισμό και τη ζωντάνια της και την ακεραιότητα του χαρακτήρα της αποτελούσε μια σημαντική και ξεχωριστή παρουσία στην κοινωνία της πόλης μας και ως εκ τούτου η απιώλεια της είναι πολύ μεγάλη και οδυνηρή για όλους μας. Ζωντανή θα μείνει στη μνήμη μας για πάντα.

[Ιστορικές Αναμνήσεις]

Το αεροπλάνο του Βασίλη



λος και το έστησε μέσα στον κίπο του σπιτιού κάτω από τα δέντρα. Καθημερινά περνούσαν από και πολλοί συγχωριανοί που το θαύμαζαν και τον επανούσαν. Τα παιδιά του σχολείου τα έφερναν οι δάσκαλοί τους για να το δουν κι αυτά κι έτσι απέκτησε «το αεροπλάνο του Βασίλη» μεγάλη φήμη στην περιοχή κι αυτό δεν ήταν παράξενο, γιατί το αεροπλάνο παρέμεινε εκεί για αρκετά χρόνια.

Κάποια μέρα, ένας υπάλληλος του Ταχυδρομείου ονόματι Νίκος Τζούνης που έμενε στην ίδια γειτονιά, σύστησε τον νεαρό τότε Βασίλη σε τρεις Έλληνες

αξιωματικούς που υπηρετούσαν στο αεροδρόμιο στις Μικροθήβες, σαν τον κατασκευαστή του αεροπλάνου. Αυτοί τον ρώτησαν, γιατί δεν δήλωσε να προσληφθεί στην Αεροπορία κι αυτός τους απάντησε ότι δεν έχει τα απαραίτητα δικαιολογητικά και δεν έχει δουλέψει σ' εργοστάσιο γιατί δεν έχει την ανάλογη τεχνική εκπαίδευση. Τότε του είπαν «εσύ ο ίδιος είσαι το εργοστάσιο». Εκείνη την εποχή, το 1943, έφτιαχνε ένα δευτέρου αεροπλάνο, αλλά εισέβαλαν οι Ιταλοί στη Ν. Αγχιάλο και πυρόλησαν τα σπίτια σε αντίονα προς τους αντάρτες οι οποίοι

Κίνηση του Ληξιαρχείου

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- 1) Στατήρας αβάπτιστος του Παναγιώπη (13/9/2006)
- 2) Τιμπλαλέξης Ευθύμιος του Παναγιώπη (7/11/2006)
- 3) Τσάρας αβάπτιστος του Στυλιανού (30/10/2006)
- 4) Λιάρου αβάπτιστη του Ιωάννη (1/11/2006)
- 5) Βαΐνας αβάπτιστος του Κων/ου (8/9/2006)
- 6) Χαντή αβάπτιστη του Νικολάου (23/9/2006)
- 7) Πορτοφέρι αβάπτιστη του Υμέρη-Νικολάου (12/9/2006)
- 8) Ζαράρης αβάπτιστος του Λάσκαρη (3/10/2006)
- 9) Τιμπλαλέξης αβάπτιτη του Ιωάννη (26/7/2006)
- 10) Τιμπλαλέξης αβάπτιστος του Ιωάννη (26/7/2006)
- 11) Κυρμάς αβάπτιστη του Μιχάλη (27/7/2006)
- 12) Μπουρτζή αβάπτιστη του Αντωνίου (16/8/2006)
- 13) Τσαγγαρής αβάπτιστη του Αποστόλου (13/8/2006)
- 14) Χαλλής αβάπτιστος του Βάσιου (10/8/2006)
- 15) Γκόβαρης αβάπτιστος του Κων/ου (19/8/2006)
- 16) Μακαρίδης αβάπτιστος του Τάλικ (18/9/2006)
- 17) Μάτος αβάπτιστος του Δημητρίου (1/8/2006)
- 18) Βαλαμούτη αβάπτιστη του Χρήστου (4/8/2006)
- 19) Σαμουρδάνη (Α) αβάπτιστη του Δημητρίου (21/7/2006)
- 20) Σαμουρδάνη (Β) αβάπτιστη του Δημητρίου (21/7/2006)
- 21) Καπηλαρή αβάπτιστη του Βασιλείου (4/10/2006)
- 22) Γκόλια αβάπτιστη του Αθανασίου (11/10/2006)

Το Δ.Σ. εύχεται στους γονείς να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- 1) Μορφακίδης Ιάσονας του Λάμπρου
- 2) Μπόγκαμου Σμαράδα του Θεοδώρου
- 3) Θεοχαρόπουλος Ηλίας του Αθανασίου
- 4) Αλάνη Μάριος - Άλμπερτ του Φλαμούρ
- 5) Αλάνη Χρήστος - Εράλντ του Φλαμούρ
- 6) Τσλαφάκη Γεωργία του Βασιλείου
- 7) Νίτη - Καλλίνικου Ελευθερία του Κων/ου
- 8) Καραδήμας Χρήστος - Παρασκευάς του Ηλία
- 9) Καραδήμας Δημήτριος του Ηλία
- 10) Λάχο Αλτίν - Αλκιβιάδης του Μπουγιάρ
- 11) Λάχο Αλκέτα - Αικατερίνη του Καλέμ
- 12) Τζάνος Κωνσταντίνος του Ορθόδοξου
- 13) Νικολαΐδης Χρήστος του Αναστασίου
- 14) Σιαμουρέλη Στυλιανή του Κων/ου
- 15) Ευαγγελάκη Σταυρούλα του Δημητρίου
- 16) Κουρκουμάτης Γεώργιος του Νεκταρίου
- 17) Κυρμά Ελένη - Μελίνα του Θεοφάνη
- 18) Γκαραβέλας Στέφανος-Μάριος του Ηλία

Το Δ.Σ. εύχεται στους γεοφώτιστους να ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

- 1) Πορφύρης Κων/ους του Θωμά (1/10/2006)
Ποζόπουλος Ευγενία του Σωτηρίου
- 2) Ναουμίδης Αθανάσιος του Χαρ. (17/9/2006)
Γκαραγκούνη Σοφία-Μαρία του Κων/ου
- 3) Λάχο Αλκιβιάδης-Αλτίν του Μπουγιάρ (17/9/2006)
Λάχο Αικατερίνη-Αλκέτα του Μυρβέτε
- 4) Καλογερόπουλος Ιωάννης του Κων/ου (28/10/2006)
Παρασκευοπούλου Αλεξάνδρα του Νικολάου
- 5) Κεραμύδης Δημητρίος του Ηλία (12/11/2006)
Σταθόπουλος Παρασκευή του Κων/ου
- 6) Σπυράτος Γεράσιμος του Εμμανουήλ (21/10/2006)
Σψή Αρετή του Νικηφόρου
- 7) Παπατούκος Κων/νος του Δημητρίου (18/11/2006)
Δρακοπούλου Χριστίνα του Ιωάννη
- 8) Σκορδάς Αλέξανδρος του Σωτηρίου (18/11/2006)
Πλανάρη Άννα του Χρήστου
- 9) Πεταλάς Αντώνιος του Ευαγγέλου (18/11/2006)
Βούλγαρη Παρασκευή του Αριστείδη
- 10) Ταμπάκος Σπυρίδων του Κων/ου (11/12/2006)
Μαρούκη Αναστασία-Ειρήνη του Ποθητού

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 1) Πελώνη Ελένη συζ. του Αθανασίου (1928)
- 2) Φιλιππίδης Περκλής του Αντωνίου (1923)
- 3) Ντουρβάνας Νικόλαος του Πασχάλη (1970)
- 4) Ράπτη Γεωργία συζ. του Κων/ου (1942)
- 5) Μπουρτζή Αποστολία συζ. του Γεωργίου (1932)
- 6) Κρουάς Κυριάκος του Ιωάννη (1944)
- 7) Δημόπουλος Δήμηος του Κων/νου (1927)
- 8) Τζάερλης Ευάγγελος του Ιωάννη (1927)
- 9) Μπαντής Δημητρίος του Γρηγορίου (1915)
- 10) Γκινίδης Θεόδωρος του Γρηγορίου (1969)
- 11) Καραγγός Σταύρο

